

Nr. 30 / 2026
Publicație bianuală

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

DIRECTOR, prof. înv. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE

DIRECTOR adj., prof. VIOLETA MĂZĂROAIE

Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

PROF. VALENTIN POPA

COLECTIVUL DE REDACȚIE AL ELEVILOR:

POPA IANIS STEFAN

MIRCEA AMALIA ELENA

BALMUȘ DARIUS ANDREI

COSTEA SARA IOANA

BUȘILĂ MARIA ALEXIA

DINU ARIANA ȘTEFANIA

PETICĂ REBECCA MARIA

GHEORGHITĂ ȘTEFAN

LUPU IOANA ANASTASIA

PENU GABRIELA

OCHIUL MAGIC NR. 30 / 2026

Revista bianuală a Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”

ISSN 2068-2115

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com

Implicare, dăruire, succes

Din sumar:

Premiile revistei „Ochiul magic” / 4

Viitorul începe acum / 5

Partager, apprendre et comprendre nos traditions et coutumes / 6

*Let's discover and share the Roman heritage
of our cities / 7*

Nature's STEM / 8

Cum de nu înțelege ce citește? / 9

*„Școala altfel” O săptămână dedicată sănătății trupului, minții
și sufletului / 10*

Călătorie în timp / 11

Jocurile copilăriei / 13

Grădina din curtea școlii / 14

Copacul din curtea școlii / 15

Concursul Brio de literație științifică / 16

Ochiul magic

Anul 2025 a adus cu sine trei premii importante pentru revista școlii noastre „Ochiul magic”. La etapa județeană a Concursului național de reviste școlare și jurnalistică, revistei „Ochiul magic” i-a revenit premiul al doilea și calificarea la etapa națională a acestui concurs.

Tot în anul 2024, la ediția a V-a a Festivalului „Arcade” (concurs inclus în CPEERI 2024, poziția 937), organizat de Colegiul Național „Costache Negri” din Galați, revistei „Ochiul magic” i s-a acordat premiul al II-lea.

Un alt premiu important, mențiune, a fost obținut la Concursul de reviste școlare (înscris în CPEERI 2025, poziția 1935), organizat de Școala Gimnazială „Duliu Zamfirescu” din Focșani.

Colectivul redacțional.

Viitorul începe acum

Educația rămâne, fără îndoială, o prioritate de top, deoarece vorbim direct despre viitorul copiilor noștri, care merită cele mai bune condiții pentru a se dezvolta și a învăța. În acest spirit, comunitatea noastră marchează un moment de referință prin finalizarea unui proiect major de modernizare a infrastructurii școlare.

Anul acesta, școala noastră a încheiat cu succes lucrările la noul corp de clădire, o construcție impresionantă realizată cu ajutorul fondurilor europene nerambursabile. Proiectul demonstrează angajamentul ferm față de crearea unui mediu educațional de înaltă calitate și are o valoare totală de 2,5 milioane de euro. Noul corp de școală este o clădire modernă concepută pentru a satisface toate nevoile elevilor și personalului didactic. Printre facilitățile de ultimă oră se numără: 11 săli de clasă spațioase, o sală de sport multifuncțională, o sală de mese modernă, vestiare, toalete și dușuri, sală dedicată materialelor didactice. Accentul a fost pus nu doar pe structura clădirii, ci și pe dotările interioare, transformând sălile de curs în spații de învățare adaptate cerințelor actuale. Sălile au fost dotate cu mobilier nou (bănci, table, catedre, dulapuri, scaune) și echipamente IT de ultimă generație, incluzând laptopuri, imprimante și videoproiectoare, facilitând un proces didactic interactiv și digitalizat. S-a acordat o atenție deosebită incluziunii și siguranței. Noul corp de clădire este echipat cu rampă pentru persoanele cu dizabilități, asigurând accesul facil pentru toți elevii. În plus, pentru a garanta un mediu sigur, a fost montată o instalație completă de detecție a incendiilor.

Acest proiect reprezintă o investiție directă în viitorul comunității noastre și subliniază rolul esențial al fondurilor europene în modernizarea infrastructurii școlare. Elevii noștri pot beneficia acum de condiții optime, pregătindu-se pentru provocările și oportunitățile secolului al XXI-lea.

Prof. înv. primar FLORENTINA
CRISTINA EPURE

Partager, apprendre et comprendre nos traditions et coutumes

„Eu cred în tradiție: cred în ideea că lucrurile se transmit între generații și în transmiterea lentă a valorilor culturale prin tradiție.” (Graham Moore)

Proiectul *Partager, apprendre et comprendre nos traditions et coutumes*, desfășurat în anul școlar 2024-2025, realizat în colaborare cu școli din Turcia, România, Grecia, Lituania, Portugalia, Ucraina, Croația, Iordania, Spania, Moldova,

Italia și Armenia, s-a bazat pe dorința de a împărtăși, învăța și înțelege mai bine tradițiile și obiceiurile care ne definesc. Nu a fost vorba doar de a memora obiceiuri vechi, ci de a înțelege esența și importanța lor în formarea identității noastre. Este important a oferi elevilor ocazia de a înțelege, prin activități simple și interactive, importanța vitală a tradițiilor și a patrimoniului cultural în lumea contemporană.

Elevii au descoperit trei aspecte fundamentale ale tradițiilor: existența a nenumărate tradiții locale și internaționale, schimbarea și adaptarea acestora în timp (tradiția nu este o piesă de muzeu, ci o formă de viață dinamică) și existența unor elemente comune care unesc tradițiile din diferite țări, dovadă că, în esență, împărtășim aceleași valori umane.

Pentru ca învățarea să fie mai distractivă și mai accesibilă, au fost folosite mascote-eroi. Aceste personaje i-au ghidat pe elevi în această călătorie culturală, ajutându-i să participe la activități simple, menite să pună în practică cunoștințele despre obiceiuri (ex. jocuri tradiționale, rețete simple, povești).

Acest proiect a transformat studiul tradițiilor dintr-o simplă lecție de istorie într-o experiență vie de împărtășire și înțelegere reciprocă, ajutându-i astfel pe elevi să devină purtătorii conștienți ai moștenirii lor culturale.

Prof. VIOLETA MĂZĂROAIE

Let's discover and share the Roman heritage of our cities

Proiect internațional **PAX ROMANA 2.0: Let's discover and share the Roman heritage of our cities**, desfășurat în anul școlar 2024-2025, a invitat elevii clasei a VII-a B și pe cei din alte trei școli din Turcia, Franța și România într-o călătorie captivantă de explorare a Imperiului Roman – nu ca pe o simplă lecție de istorie, ci ca pe o moștenire vie care continuă să ne modeleze cultura europeană.

Scopul a fost să le ofere elevilor o înțelegere profundă a impactului durabil pe care l-a avut Roma antică asupra vieții moderne și să dezvolte abilități practice esențiale pentru succesul lor viitor. Elevii au investigat situri istorice și artefacte locale din propriile lor comunități, realizând o legătură directă între patrimoniul lor local și vasta rețea a Imperiului Roman. Astfel au dobândit o înțelegere mai largă a trecutului european comun și a rădăcinilor noastre culturale. Prin activități de colaborare, elevii și-au îmbunătățit o serie de competențe critice: lucrul în echipă prin colaborarea cu elevi din medii culturale diferite, comunicarea prin îmbunătățirea competenței lingvistice în limba engleză (fiind limba de lucru a proiectului), competențele digitale, prin utilizarea instrumentelor digitale pentru cercetare, și prezentare și gândirea critică, prin analiza surselor istorice și formularea de concluzii proprii.

Proiectul a oferit o ocazie unică pentru elevi de a-și prezenta descoperirile într-un mod modern și creativ. Aceștia au creat conținut digital atractiv (de exemplu tururi virtuale, podcasturi, prezentări multimedia) care a reflectat munca lor de cercetare și colaborare.

Acest proiect transformă studiul istoriei dintr-o activitate pasivă într-o experiență activă, colaborativă și relevantă. Le oferă elevilor șansa de a fi exploratori, creatori de conținut și comunicatori pe o scenă internațională, pregătindu-i pentru provocările și oportunitățile din viitor.

Prof. GABRIELA CIOBANU

Nature's STEM

Trăim în societatea informațională, unde cerința nu mai este forța de muncă fizică, ci puterea minții. Există o nevoie clară ca indivizii să-și dezvolte abilitățile de gândire mentală și o atitudine de producție și inovație. În acest context, proiectul *Nature's STEM*, desfășurat în anul școlar 2024-2025, relizat în colaborare cu școli din, Turcia, Italia, Grecia, Croația, Georgia, Albania, Portugalia și Moldova, și-a propus să răspundă acestei nevoi, fără a uita de rădăcinile noastre. Este crucial să proiectăm mediul în care trăim într-un mod sănătos și sustenabil, păstrând în același timp vie moștenirea tradițiilor noastre.

Obiectivul principal a fost acela de a integra disciplinele STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică) în procesul educațional, pentru a stimula elevii să întrebe, să cerceteze, să producă și să inventeze, pregătindu-i activ pentru profesiile viitorului. A fost utilizată o abordare transcurriculară, implementând învățarea bazată pe proiecte. Această metodă a

permis elevilor să aplice cunoștințele din diferite domenii pentru a rezolva probleme reale și a crea soluții inovatoare. Elevii au folosit principii științifice și matematice, alături de design și tehnologie, pentru a dezvolta proiecte concrete.

Prin acest proiect, nu doar formăm viitori ingineri, oameni de știință și inovatori, dar ne asigurăm că aceștia sunt cetățeni responsabili, care își folosesc abilitățile pentru a construi un viitor modern, dar cu respect față de tradițiile și patrimoniul lor.

Prof. înv. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE

OBJECTIVES OF THE PROJECT

It is a STEM project on recycling and waste management, where we blend the school curriculum with the green curriculum and our values. The project, designed and carried out by expert teachers in the field, invited expert guests and worked cross-curricularly. The project, founded by Scientix Ambassador Eylem Bilgin and Erasmus Ambassador Nicoletta Hustiu and designed the activities together with the project partners, provided permanent behavioral changes in students and the opportunity to create awareness for our environment with both virtual and face-to-face studies. It is a STEM-based project that aims to develop the digital skills of teachers and students with Web2 tools; students are encouraged to find solutions to problems from daily life and to gain 21st century skills.

Teachers from different countries participated in the project founded by Eylem Bilgin from Turkey and Nicoletta Hustiu from Romania.

ETWINNING PROJECT
NATURE'S STEM

eTwinning

Cum de nu înțelege ce citește?

Citirea este una dintre cele mai importante abilități pe care le dobândesc copiii în școală. Ea nu înseamnă doar recunoașterea literelor sau rostirea cuvintelor, ci presupune un proces complex, în care se împletesc atenția, memoria, vocabularul, cunoștințele și emoțiile. Scopul final al citirii este *comprehensiunea* – înțelegerea mesajului, a poveștii, a ideilor. Totuși, mulți elevi ajung să citească mecanic, fără să pătrundă sensul. De ce se întâmplă asta?

Primul nivel al citirii este *recunoașterea cuvintelor*. Copiii trebuie să învețe să distingă sunetele limbii, să înțeleagă principiul alfabetic și să stăpânească decodarea – transformarea literelor în sunete și unirea lor în cuvinte. Abia după multe repetiții, cuvintele devin familiare și pot fi recunoscute instantaneu. Dacă acest nivel nu este consolidat, citirea rămâne greoaie, iar atenția nu mai ajunge la sens.

Al doilea nivel este *fluentea citirii*. Citirea cu înțelegere apare doar atunci când copilul citește corect, ritmat și cu intonație. Poeziile, dialogurile și lectura în perechi sunt excelente pentru dezvoltarea fluentei. Când citirea devine fluentă, energia cognitivă se mută de la recunoașterea cuvintelor la înțelegerea mesajului.

Al treilea nivel îl constituie *vocabularul și morfologia*. Un copil cu vocabular bogat poate pătrunde sensul textului, iar conștientizarea morfologică îl ajută să descifreze structura cuvintelor.

Flexibilitatea cognitivă este esențială pentru a înțelege omonimele și omofonele – cuvinte care arată sau sună la fel, dar au sensuri diferite.

În sfârșit, citirea ajunge la nivelul superior: *înțelegerea limbajului*. Aici copilul face inferențe, interpretează metafore, înțelege structura propozițiilor și pătrunde în gândurile și emoțiile personajelor. Citirea devine o aventură intelectuală și emoțională, care îl ajută să se cunoască pe sine și să înțeleagă lumea.

Cercetătorii au propus două modele pentru a explica citirea: *Viziunea simplă asupra citirii (SVR)*, care arată că citirea este produsul decodării și al înțelegerii limbajului, și *Viziunea activă asupra citirii (AVR)*, care subliniază rolul interacțiunii dintre cititor, text și context. Ambele modele ne arată că citirea nu este doar tehnică, ci și creativă și relațională.

Un copil „nu înțelege ce citește” atunci când lipsește una dintre verigile lanțului citirii. Rolul nostru, ca dascăli și părinți, este să construim aceste verigi pas cu pas, cu răbdare și imaginație. Citirea cu înțelegere nu este doar o abilitate școlară – este o *cheie magică* pentru viață, care deschide uși spre cunoaștere, prietenie și visare.

Bibliografie:

Kovacs, Maria, *Fluentea citirii orale și comprehensiunea. Toți copiii citesc*, 2020, disponibil online: toticopiiicitesc.ro.

„Școala altfel”

O săptămână dedicată sănătății trupului, minții și sufletului

Școala Gimnazială „Dan Barbilian” a deschis anul școlar 2025-2026 într-un mod inedit, prin desfășurarea programului „Școala altfel”, în perioada 8-12 septembrie 2025. Tema acestei ediții a fost „Sănătate pentru trup, minte și suflet”, iar activitățile propuse au fost variate, pline de provocări și de experiențe educative, adresate tuturor elevilor, de la cei mai mici până la cei mai mari.

Săptămâna a debutat cu activități dedicate prevenirii violenței, prin ateliere precum „Spune NU violenței!” și dezbateri interactive pe tema „Eu între emoții, gânduri și reacții”. Prin parteneriatele încheiate cu instituții precum biblioteca, teatrele, muzeele sau poliția din orașul Galați, elevii au avut ocazia să participe la o serie de activități educative și interactive. Astfel, în cadrul programului „Micii pietoni în siguranță”, au întâlnit reprezentanți ai Poliției și au învățat reguli esențiale de circulație rutieră. La Biblioteca Județeană „V. A. Urechia” - Filiala nr. 1, copiii au descoperit, printr-o activitate

interactivă, „cartea corpului uman”. De asemenea, vizita la Muzeul de Istorie „Paul Păltănea”, completată de o plimbare prin oraș, le-a oferit prilejul de a cunoaște mai bine „Momente de istorie în orașul nostru”. Pentru că lectura rămâne întotdeauna aproape de sufletul copiilor, elevii au participat și la activități de lectură în cadrul bibliotecii școlii, amintindu-și că o carte rămâne mereu hrană pentru suflet.

Importanța mișcării și a unui stil de viață sănătos a fost evidențiată prin numeroase activități în aer liber, unde copiii au redescoperit jocurile copilăriei și bucuria timpului petrecut împreună. De asemenea, au avut ocazia să viziteze Teatrul Muzical de Operă și Operetă „Nae Leonard”, unde au asistat la o repetiție a trupei de actori și dansatori. Elevii au fost fascinați de dăruirea, disciplina și energia

artiștilor, care le-au oferit o experiență de neuitat.

Un alt moment special a fost participarea la spectacolul de teatru „Capra cu trei iezi”, susținut de actorii Teatrului pentru Copii și Tineret „Gulliver”, care i-a amuzat și încântat pe cei mici.

Profitând de vremea frumoasă, elevii au vizitat Aerodromul Vădeni, unde au descoperit lumea aviației. În plus, au fost impresionați de vizita la baza de elicoptere SMURD, aflată la Spitalul Județean „Sf. Apostol Andrei” din Galați.

Prof. înv. primar CRISTINA FLORENTINA EPURE

Călătorie în timp

Elevii clasei a VII-a B descoperă istoria Galațiului în săptămâna „Școala altfel”

Săptămâna „Școala altfel” s-a dovedit a fi o ocazie excelentă pentru elevii claselor a VII-a A și a VII-a B de a părăsi băncile școlii și de a se lansa într-o captivantă călătorie în timp pe străzile Galațiului. Subiectul ales? Descoperirea istoriei locale ca oglindă a istoriei naționale.

Traseul cultural a inclus vizite la două instituții esențiale pentru înțelegerea trecutului: Muzeul de Istorie și Muzeul „Al. I. Cuza”.

La Muzeul de Istorie, elevii au parcurs epoci întregi, de la antichitate

și de la primele vestigii ale locuirii pe aceste meleaguri, până la perioada modernă timpurie. Au explorat artefacte și documente care le-au permis să vizualizeze cum s-a format și dezvoltat orașul Galați.

După incursiunea în sălile Muzeului de Istorie, călătoria a continuat pe Strada Domnească, artera istorică a Galațiului, care singură reprezintă un muzeu în aer liber.

Pornind pe această rută, elevii au putut identifica și admira simboluri culturale și istorice ale orașului: Parcul Eminescu și statuia marelui poet, un moment dedicat literaturii și omagierii *Luceafărului* poeziei românești, statuia lupoacei și a celor doi frați, Romulus și Remus, un puternic simbol al latinității și al rădăcinilor noastre.

Vizita a continuat la Muzeul „Al. I. Cuza”, un loc emblematic care a marcat profund istoria națională. Aici, accentul a căzut pe perioada crucială a Unirii Principatelor Române, elevii înțelegând mai bine rolul major pe care l-a avut domnitorul în procesul Unirii și importanța acestui moment pentru identitatea românească.

Această abordare practică a educației a permis elevilor, prin care aceștia au legat informațiile teoretice din manuale de realitățile fizice ale orașului lor, a transformat astfel lecția de istorie într-o experiență vie și memorabilă.

Săptămâna „Școala altfel” și -a atins astfel scopul, acela de a oferi o perspectivă nouă, interactivă și aplicată asupra procesului de învățare.

Prof. ANAMARIA BĂLĂOIU

Jocurile copilăriei

În „Săptămâna altfel”, elevii claselor a IV-a A și a V-a A au participat la activitatea „Jocurile copilăriei”. Ei au adus jocuri care au putut fi jucate în echipe de câte 3, 4 sau chiar mai mulți participanți, acestea ajutând la stimularea gândirii logice și a gândirii critice. Jocul de echipă are un rol important în dezvoltarea abilităților creative și a imaginației, elevii învățând și exersând la fiecare rundă să fie răbdători, așteptând să le vină rândul, ascultând și susținându-și colegii, dar și propriul lor punct de vedere. Activitatea a avut în vedere dezvoltarea empatiei, a încrederii și a înțelegerii față de cei din jur. Echipele au fost formate din elevi din ambele clase, urmărindu-se crearea unor legături de prietenie, respectarea regulilor de joc, gestionarea emoțiilor și interacțiunea pozitivă cu ceilalți.

Prin jocurile exersate, copiii au învățat să comunice, să facă compromisuri, să rezolve nemulțumirile colegilor de echipă și să împărtășească emoții. Jocurile clasice stimulează socializarea, bucuria de a fi împreună cu cei de vârsta ta și reduc dependența de dispozitivele electronice.

Când s-au confruntat cu o problemă în timpul jocului, și-au testat raționamentul și capacitatea de a găsi soluții într-un timp limitat. La loc de cinste s-au aflat dorința de joacă și imaginația, având în vedere că dezvoltarea creativității îi ajută pe elevi să găsească idei și soluții pentru diferite situații cu care se vor confrunta în viitor.

Am urmărit ca prin joc, copiii să socializeze și să îi încurajez să coopereze, să comunice și să lucreze în echipă. În cadrul jocurilor, copiii au învățat să respecte regulile și să își dezvolte abilitățile de negociere, de leadership și de planificare, dar și cum să facă față nemulțumirilor și să își dezvolte stima de sine. Prin joacă, copiii își testează limitele, explorând noi roluri și scenarii diferite, își îmbunătățesc capacitatea de a socializa și de a-și gestiona fricile sau frustrările.

Activitatea s-a încheiat cu jocul „Țară, țară, vrem ostași”, care a urmărit dezvoltarea abilităților sociale, precum cooperarea, strategia și forța, creșterea rezistenței și a puterii fizice a copiilor. Fiind un joc de echipă interactiv în aer liber, contribuie la dezvoltarea abilităților motorii

complexe, încredere și relaționare, precum și la menținerea unei forme fizice sănătoase, copiii bucurându-se de o stare de spirit mai bună.

A fost o zi frumoasă, pe care copiii o vor purta în suflet mult timp!

Profesor PENU MIHAELA

Grădina din curtea școlii

Curtea școlii, de multe ori un spațiu vast și arid, dominat de asfalt și betoane, capătă o cu totul altă rezonanță atunci când găzduiește o grădină. Această oază verde, smulsă din uniformitatea urbană, nu este doar un simplu petec de pământ cultivat, ci devine rapid sufletul viu al instituției, un laborator în aer liber și un sanctuar al liniștii pentru elevi și profesori deopotrivă.

Grădina este un instrument de dezvoltare a responsabilității și a spiritului de echipă. Îngrijirea plantelor necesită dedicare, consecvență și efort colectiv. În era digitală, în care majoritatea timpului este petrecută în fața ecranelor, grădina oferă o pauză terapeutică. Zgomotul blând al vântului prin frunze, mirosul pământului proaspăt și culorile vibrante ale florilor au un efect dovedit de reducere a stresului și de îmbunătățire a concentrării. Este un loc unde elevii își pot petrece timpul liber într-un mod constructiv, reîncărcându-și bateriile departe de rigurile sălii de clasă.

Grădina din curtea școlii nu are doar rol estetic. Ea este un centru polivalent de învățare, care cultivă nu doar plante, ci și valori esențiale: răbdare, responsabilitate, curiozitate științifică și respect

pentru mediul înconjurător. Este un loc magic unde cunoașterea și natura se întâlnesc, transformând un spațiu inert într-o sală de clasă vie, deschisă, care predă lecții de neuitat despre viață și despre locul nostru în ecosistemul global.

LUPU LUCIEA

Copacul din curtea școlii - martorul tăcut al timpului

Un copac este - lecție fără manual, poezie fără rimă, rugă fără vorbe - o tăcere care vorbește în mii de cuvinte.

În vârtejul agitației, copacul din curtea școlii rămâne - nu cere nimic, nu plânge, nu fuge - doar stă și ne învață să fim, să respirăm. Rădăcinile lui sunt adânc pătrunse în trecut, în amintiri și în povești. Fiecare frunză aduce o speranță, un gând bun, un îndem iar pe fiecare ramură există puterea de a învăța din greșeli și un nou început, de indiferent de obstacole. Trunchiul plin de cicatrici poartă urmele timpului. Statornicia lui, ne amintește că răbdarea nu este doar o virtute ci reprezintă o formă de iubire. Cu fiecare frunză care-i cade, ne dă o lecție despre capitulare și împrăștiere. Cu ramurile întinse spre infinitul cerului el este sufletul parcului din curtea școlii.

El nu se teme de iarnă, căci primăvara va reveni. Ca un suflet nobil, ce nu se ascunde, își poartă

goliciunea cu demnitate. Când soarele îl mângâie cu razele sale, el înverzește. Nu ca să ne fascineze, ci pentru că așa este viața.

Prof. BOBOC CORINA

Concursul Brio de literație științifică – un instrument modern pentru evaluarea și dezvoltarea competențelor științifice la elevii din România

Concursul Brio de Literație Științifică (LS) reprezintă o inițiativă educațională modernă care îmbină principiile evaluării standardizate cu accesibilitatea tehnologiei digitale. În România, necesitatea îmbunătățirii performanțelor școlare la disciplinele STEM a condus la apariția unor instrumente alternative de evaluare, printre care se remarcă *Concursul Brio*. Dezvoltat ca parte a platformei Brio – un sistem digital de testare standardizată – concursul urmărește să ofere elevilor o modalitate obiectivă și motivantă de a-și verifica și îmbunătăți competențele. Testarea standardizată poate contribui la reducerea subiectivității și la creșterea transparenței procesului educațional.

Concursul a fost organizat în școala noastră online, în sala multimedia, avându-i ca protagoniști pe elevii claselor a III-a B, coordonați de doamna prof. înv. primar Câmpanu Daniela. Ca asistenți au fost distribuiți doamna prof. înv. primar Perjeru Vasilica și domnul prof. Fășie Ionel, care au supravegheat elevii, oferindu-le toate detaliile de conectare pe platformă.

Printre avantajele metodologice oferite de această platformă putem enumera:

* Teste calibrate pe nivelul de dificultate corespunzătoare clasei a III-a.

* Elevii au primit rapoarte detaliate după finalizarea concursului, recomandări de învățare și evoluții în timp. Aceste informații sunt valoroase atât pentru elevi, cât și pentru profesori și părinți.

* Itemii au fost concepuți pentru a evalua capacități precum: raționamentul științific, interpretarea datelor, aplicarea conceptelor în situații noi, argumentarea logică.

Această abordare este în concordanță cu tendințele internaționale de evaluare, precum PISA.

Concursul de Literație Științifică (LS) reprezintă o inițiativă inovatoare în peisajul educațional românesc, oferind elevilor o oportunitate modernă și eficientă de autoevaluare și dezvoltare a competențelor științifice. Prin integrarea tehnologiei digitale, standardizarea itemilor și furnizarea de feedback personalizat, Brio contribuie la modernizarea evaluării școlare și la sprijinirea unei educații orientate spre competențe.

Prof. BOBOC CORINA
Prof. FĂȘIE IONEL

Evenimente

Din sumar:

Atelierul de vară „Le français, c’est rigolo!” / 18

Magia toamnei în clasa I / 19

***Biblioteca școlară se transformă în lumea poveștilor
„Cufărul cu povești” / 20***

Deschiderea clubului de lectură „Cufărul cu povești” / 21

O săptămână de poveste la biblioteca școlară / 22

Elevii redescoperă bucuria lecturii în cadrul „Zilelor bibliotecii” / 23

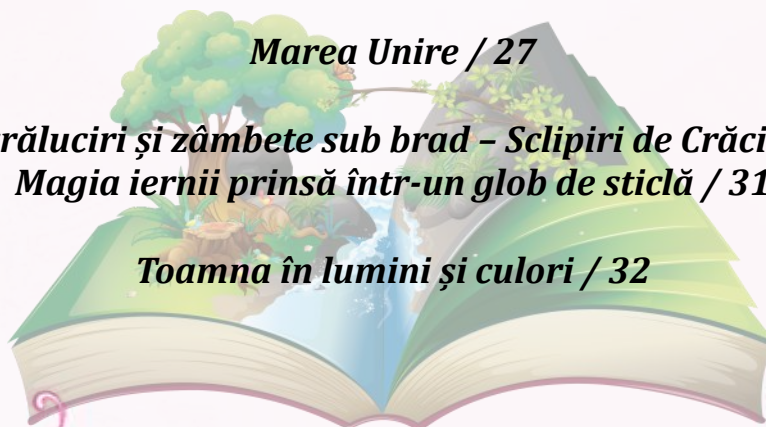
Povești reînviată: o zi magică la bibliotecă / 24

Tainele cărții și întâlnirea cu scrisul / 25

Marea Unire / 27

***Străluciri și zâmbete sub brad – Sclipiri de Crăciun,
Magia iernii prinsă într-un glob de sticlă / 31***

Toamna în lumini și culori / 32

Atelierul de vară „Le français, c'est rigolo!”

Atelierul de vară „Le français, c'est rigolo!” a început în luna iulie 2024 și a ajuns deja la a doua ediție.

Scopul atelierului este de a încuraja învățarea limbii franceze într-o manieră ludică (jucăușă), printr-o serie de activități antrenante și amuzante, jocuri, ghicitori,

cântece și activități practice, orientate în special către începători.

Tematica atelierului a fost anul acesta variată: culori, haine, animale, meserii, numere, părțile corpului etc. Cursanții au folosit franceza în jocuri distractive, individuale sau în echipă, și și-au dezvoltat nu doar vocabularul francofon, dar și spiritul colaborativ, creativitatea, imaginația și perspicacitatea.

Iată câteva exemple de activități: jocuri de cuvinte (rebus), *Bingo*, *Simon spune*, *Mimez*, *desenez*, *descriu*, *Vânătoarea de comori*, *Sunt o vedetă* (imitarea și prezentarea unor persoane faimoase), atelier de pictură (descoperirea artei franceze și a tehnicilor de pictură).

Prof. ANDREEA BOJIAN
Prof. VIOLETA MĂZĂROAIE

Magia toamnei în clasa I

Elevii clasei I D de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian” din Galați, coordonați de doamna prof. înv. primar Șucăa Alexandra, au adus magia toamnei chiar în sala lor de clasă. Toamna și-a făcut simțită prezența, aducând cu ea o explozie de culori, miresme și emoții. Sub îndrumarea caldă a doamnei învățătoare, cei mici au transformat un colțișor simplu într-un tărâm de poveste, unde culoarea, bucuria și imaginația s-au împletit într-o simfonie a copilăriei. Cu mâini harnice și inimi pline de bucurie, elevii au pregătit o expoziție de toamnă care a fermecat pe toată lumea. Colțișorul toamnei a căpătat viață zi după zi. Dovleceii au prins chipuri zâmbitoare și personalități jucăușe, spiridușul jucăuș, frunzele aurii și crizantemele parfumate conturează decorul de poveste. Fiecare element poartă amprenta creativității copiilor – o frunză așezată cu grijă, un zâmbet pictat cu emoție, o idee născută din joacă și transformată în artă. Privind decorul, parcă poți auzi râsetele copiilor și zumzetul lor vesel, semn că în această sală domnește nu doar toamna, ci și bucuria sinceră de a fi împreună. Dovleceii, transformați în personaje vesele, spun povești despre prietenie și curiozitate. Florile colorate și frunzele ruginii aduc parfumul naturii chiar în clasă, iar micile decorațiuni realizate manual ne amintesc cât de frumoase pot fi lucrurile simple atunci când sunt făcute cu sufletul.

Această activitate a fost mai mult decât un exercițiu de creativitate – a fost o lecție de viață. Copiii au învățat să colaboreze, să se bucure de reușitele lor și să descopere magia care se ascunde în fiecare anotimp. Prin implicarea lor, sala de clasă s-a transformat într-un loc al viselor și al culorilor, un spațiu în care toamna trăiește prin fiecare detaliu și fiecare zâmbet.

Colțișorul de toamnă a devenit mai mult decât un simplu decor – este o oglindă a sufletului copiilor, plin de lumină, imaginație și inocență, o mărturie vie a entuziasmului, talentului și iubirii de frumos a celor mai mici școlari.

Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

Biblioteca școlară se transformă în lumea poveștilor „Cufărul cu povești”

Biblioteca școlii devine, pe parcursul întregului an școlar 2025-2026, un centru vibrant de lectură și creație. Cu ocazia „Zilelor bibliotecii”, desfășurate în perioada 20-24 octombrie, a fost lansat oficial proiectul educațional „Cufărul cu povești”, o inițiativă menită să reaprindă pasiunea pentru lectură și să stimuleze imaginația elevilor de toate vârstele. „Cufărul cu povești” propune un set de activități structurate care acoperă atât nevoia de a asculta și descoperi texte noi, cât și dorința de a crea propriile lumi literare.

Elevii mai mici sunt invitați să descopere plăcerea lecturii în cadrul sesiunilor regulate:

Ora poveștilor. În fiecare zi de joi, între orele 14:00 și 15:00, micuții elevi vor participa la sedințe de lectură, unde vor asculta texte atent selectate chiar din inima „cufărului”. Este un moment dedicat explorării universului poveștilor și dezvoltării vocabularului.

Atelier de lectură pe clase. Pentru a se adapta programului specific, fiecare clasă din ciclul primar poate solicita un atelier de lectură personalizat. Aceste sesiuni se pot desfășura în orice zi a săptămânii, pe baza unei programări prealabile cu învățătorul.

Elevii mai mari sunt încurajați să treacă de la statutul de cititor la cel de creator, dezvoltându-și abilitățile de redactare și de analiză literară.

Atelier de creație. Programată în fiecare zi de joi, între orele 15:00 și 16:00, această activitate se adresează elevilor din gimnaziu. Aici ei vor avea ocazia să redacteze și să citească povești proprii sau să lucreze la jurnalul de lectură, transformând ideile și emoțiile în pagini scrise.

Pe lângă activitățile săptămânale, proiectul introduce și un eveniment lunar de referință.

Cartea lunii. În fiecare lună, profesorul de limba română va propune o lectură comună pentru toți elevii.

Aceasta nu se va limita doar la citit, ci va fi urmată de dezbateri vii pe marginea temelor și personajelor sau chiar de puneri în scenă inspirate din text. Proiectul „Cufărul cu povești” promite să transforme biblioteca într-un spațiu nu doar de depozitare a cărților, ci un loc efervescent de întâlnire, de inspirație și formare, hrănind mintea și sufletul elevilor pe tot parcursul anului școlar.

Vă așteptăm în număr cât mai mare să participați la activitățile găzduite de biblioteca școlii noastre!

Bibliotecar TÂRĂLĂ-SAVA MARICICA

Deschiderea clubului de lectură „Cufărul cu povești”

În cadrul proiectului „Zilele bibliotecii școlii”, am avut parte de o experiență plină de farmec și emoție: deschiderea clubului de lectură „Cufărul cu povești”. Evenimentul a reunit elevii clasei I D, îndrumați de doamna prof. înv. primar Șucnea Alexandra și de doamna bibliotecar Sava Târâlă Maricica, dornici să pătrundă în lumea minunată a cărților și să descopere bucuria lecturii. Cu inimile pline de curiozitate, copiii au ascultat povești, au răsfoit volume colorate și au împărtășit gânduri despre eroii lor preferați. Prin jocuri de rol, discuții și activități creative, cei mici au învățat că fiecare carte ascunde o comoară de învățăminte, visuri și prietenii.

Biblioteca școlii s-a transformat, pentru o zi, într-un adevărat tărâm al imaginației, în care glasurile copiilor s-au împletit cu mirosul paginilor proaspăt răsfoite. Atmosfera a fost una de sărbătoare, în care lectura a devenit o aventură, iar cartea – o poartă deschisă spre lumi noi.

Această activitate a avut ca scop cultivarea dragostei pentru lectură încă de la cele mai fragede vârste și formarea unei legături de durată între elevi și biblioteca școlii. „Cufărul cu povești” va rămâne un loc magic, unde copiii vor putea visa, imagina și învăța, pagină după pagină.

Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

O săptămână de poveste la biblioteca școlară

Luna octombrie aduce, ca în fiecare an, un prilej de sărbătoare pentru iubitorii de carte: *Ziua internațională a bibliotecilor școlare*. Pentru a celebra lectura, curiozitatea și magia cărților, biblioteca Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”, a dedicat perioada 20-24 octombrie 2025 unei serii captivante de evenimente sub genericul „Zilele bibliotecii școlare”. Săptămâna s-a încheiat cu un eveniment deosebit: o fermecătoare „Seară de poveste la lumina lumânărilor”.

Startul a fost dat chiar astăzi, 20 octombrie, cu o serie de ateliere de lectură care au adunat sub același acoperiș elevii de la clasele mici, dornici să exploreze universul cărților. Micii cititori, coordonați de cadre didactice entuziaste, au participat cu mult interes la activități. Au luat parte la atelierele din prima zi elevii clasei a II-a A, elevii din clasa pregătitoare C, elevii clasei I A, elevii clasei a III-a A și cei clasei a IV-a C. Copiii au fost cu adevărat fascinați de lumea poveștilor. Au răsfoit cărți pline de farmec, au descoperit personaje noi și au aflat despre îndrăgitele povești cu Zebra Tony și Leul din bibliotecă. În cadrul unui parteneriat educațional cu Școala Gimnazială nr. 28, elevii mai mari (clasa a IV-a C) au avut ocazia să citească fragmente din volumul „Fetița care voia să salveze cărțile” de Klaus Hagerup, subliniind importanța cărții și a lecturii în viața lor.

Momentul culminant al atelierelor a fost sesiunea de inventat povești alături de dinozaurul Dino și prietenii lui, care a stârnit imaginația și creativitatea copiilor. La finalul activităților, fiecare copil a plecat acasă cu o carte împrumutată din bibliotecă, transformând evenimentul într-o mică poveste care își continuă firul în familie.

Săptămâna dedicată bibliotecii școlare continuă cu ore de biblioteconomie, întâlniri cu scriitori și multe alte surprize menite să reamintească tuturor că biblioteca este locul magic unde fiecare carte și poveste prinde viață. Biblioteca îi așteaptă cu drag pe toți elevii și profesorii să se alătore acestei sărbători a culturii și lecturii.

Prof. înv. primar PERJERU VASILICA
 Prof. înv. primar CHIPER IONICA
 Prof. înv. primar GRAPĂ LILIANA
 Prof. înv. primar CONSTANDACHE IONELA
 Prof. înv. primar BACALU ALINA

Elevii redescoperă bucuria lecturii în cadrul „Zilelor bibliotecii”

Biblioteca Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian” a vibrat de energie și creativitate, pe măsură ce cea de-a doua zi a evenimentului „Zilele bibliotecii” s-a desfășurat cu succes. Elevii ciclului primar au fost vedetele zilei, participând cu entuziasm la o serie de ateliere de lectură menite să le cultive dragostea pentru carte.

Marti, 21 octombrie 2025, seria de activități a fost deschisă de elevii talentați ai clasei I C, sub îndrumarea doamnei prof. înv. primar Rădulescu Valentina. Atmosfera plină de curiozitate și de voie bună a continuat cu participarea activă a claselor a II-a D (coordonată de prof. înv. primar Cristea Simona), pregătitoare B (prof. înv. primar Balmuş Clementina) și a II-a B (prof. înv. primar Banciu Valentina).

Micii cititori au pătruns în universul magic al lecturii, punctul central al activităților fiind „Cufărul cu povești”. Aici copiii s-au întâlnit cu îndrăgitul personaj Dino și cu prietenii săi, aventurile acestora devenind o sursă inepuizabilă de inspirație. Cu o imaginație debordantă, elevii nu doar că au citit povești, ci au inventat cele mai frumoase și amuzante aventuri alături de Dino. Sesiunile au inclus citit la fața locului, împrumut de cărți pentru acasă și participarea entuziastă la provocările de lectură ingenioase propuse de doamna bibliotecară. Obiectivul a fost atins: transformarea lecturii dintr-o obligație, într-o adevărată plăcere și o poartă către noi lumi.

La finalul zilei, doamna bibliotecară a transmis mulțumiri sincere cadrelor didactice pentru colaborarea de excepție și pentru implicarea totală în reușita evenimentului. Totodată a reiterat

invitația adresată elevilor de a trece pragul bibliotecii școlare cât mai des, pentru a redescoperi, zi de zi, bucuria și puterea lecturii.

Evenimentul „Zilele bibliotecii” confirmă rolul esențial al bibliotecii școlare ca spațiu vibrant de învățare, creativitate și dezvoltare personală în cadrul comunității „Dan Barbilian”.

Prof. înv. primar CRISTEA SIMONA
Prof. înv. primar BALMUȘ CLEMENTINA
Prof. înv. primar BANCIU VALENTINA
Prof. înv. primar RĂDULESCU VALENTINA

Povești reînviate: o zi magică la bibliotecă

Ziua de 22 octombrie 2025 a debutat sub auspiciile curiozității și ale setei de cunoaștere. Elevii clasei a V-a C, ghidați cu măiestrie de doamna dirigintă prof. Aurelia Gafton, au pășit într-o lume fascinantă, participând la o inedită oră de biblioteconomie.

Tinerii exploratori au pătruns în tainele acestei științe, descoperind nu doar marile biblioteci ale lumii, adevărate temple ale culturii, dar și secretele organizării acestora. Au aflat informații prețioase despre *clasificarea zecimală universală* – cheia de boltă a oricărui raft de carte – și au deprins arta de a întocmi o fișă topografică și o fișă de înscriere la bibliotecă, pe care le-au realizat, pas cu pas, alături de doamna bibliotecară, o experiență practică menită să le dezvăluie complexitatea și ordinea din spatele universului cărților.

Ziua a continuat într-o notă plină de farmec, alături de cei mai mici și entuziaști iubitori de lectură. Prichindeii claselor I B (prof. înv. primar Alina Soroceanu), I D (prof. înv. primar Alexandra Șucă), a III-a C (prof. înv. primar Liliana Ciupitu) și a IV-a A (prof. înv. primar Anca Dulgheru) au dat viață personajelor îndrăgite, transformând biblioteca într-o scenă vibrantă.

Am călătorit entuziaști, întrebându-ne „Unde fugim de-acasă”, am traversat deșerturi pline de mister alături de „Ali Baba și cei patruzeci de hoți” și ne-am bucurat de aventurile lui Dino și ale prietenilor săi, a căror echipă pare să se mărească de la o zi la alta. Micii cititori au demonstrat o energie debordantă și o imaginație fără margini, reînviind magia lecturii.

În completarea atmosferei creative, elevii clasei I D au adus un plus de culoare, decorând biblioteca cu dovleci simpatici și frumos colorați, un gest care a transformat spațiul într-un loc și mai primitor. O astfel de zi reconfirmă faptul că biblioteca este și va rămâne un spațiu viu, dedicat cunoașterii, imaginației și bucuriei de a descoperi.

Prof. GAFTON AURELIA

Prof. înv. primar SOROCEANU ALINA

Prof. înv. primar DULGHERU ANCA

Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

Prof. înv. primar CIUPITU LILIANA

Jurnalul unui proiect

Tăinele cărții și întâlnirea cu scrisul

Biblioteca Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian” a vibrat de energie, curiozitate și creativitate, continuând seria de evenimente dedicate „Zilelor bibliotecii”. Ziua de joi, 23 octombrie 2025, a fost marcată de o serie de activități diverse, menite să apropie elevii de universul cărților și al scrisului, transformând sala de lectură într-un adevărat laborator de imaginație.

Programul zilei a debutat cu o incursiune în lumea cunoașterii. Elevii clasei a V-a A, coordonați de doamna dirigintă prof. Penu Mihaela, au descoperit tainele profesiei de bibliotecar. Tinerii au avut ocazia de a înțelege cum funcționează o bibliotecă, cum sunt clasificate cărțile și cât de important este rolul bibliotecarului în ghidarea cititorilor.

Pe parcursul zilei, magia lecturii a cuprins toate ciclurile de învățământ. Elevii clasei a III-a B, sub îndrumarea atentă a prof. înv. primar Câmpanu Daniela, s-au lăsat purtați în Orientul misterios, citind cu mare interes povestea clasică „Ali Baba și cei 40 de hoți”.

Nici cei mai mici nu au fost uitați. Micuții din clasa pregătitoare A, coordonați de prof. înv. primar Epure Florentina Cristina, au participat cu un entuziasm debordant la o activitate dedicată poveștii românești. Ei au ascultat cu sufletul la gură „Ursul păcălit de vulpe” și, pentru a demonstra cât de atenți au fost, au avut de reconstituit imaginile cheie corespunzătoare momentelor din text, transformând lectura într-un joc interactiv și educativ.

Punctul culminant al zilei a fost întâlnirea cu un oaspete de seamă, scriitoarea Angela Baciu.

Scriitoarea a împărtășit, cel mai probabil, din experiența sa, inspirându-i pe tinerii cititori să își descopere și să își cultive propriul talent narativ. Doamna Angela Baciuc a fost, la rândul său, încântată de creațiile literare ale copiilor, care au citit fiecare câte un fragment din propriile texte. Gheorghită Ștefan, Popa Ianis, Penu Gabriela, Mircea Amalia Elena, Leșcaru Simon din clasa a VII-a B (prof. Ciobanu Gabriela), Lupu Ioana Anastasia din clasa a VIII-a B, Enache Gabriela din clasa a VIII-a A (prof. Cristea Mariana), Mladin Raluca Ștefania, Ivan Maria, Costin Ioana și Apostoliu Larisa Maria din clasa a VII-a A (prof. Neacșu Simona), au citit câte o creație literară proprie, multe dintre acestea fiind deja cunoscute cititorilor revistei „Ochiul magic”, din numerele anterioare ale acestei publicații. Timpul s-a scurs prea repede pentru câte întrebări aveau elevii de adresat, însă scriitoarea le-a promis că va reveni cu drag la școala noastră.

Organizatorii au transmis mulțumiri tuturor celor implicați, subliniind că evenimentul a fost o reușită deplină, dedicată în totalitate lecturii, imaginației și creativității. „Zilele Bibliotecii” de la Școala Gimnazială „Dan Barbilian” demonstrează din nou că biblioteca rămâne un spațiu viu, esențial în formarea personalităților armonioase și a viitorilor cetățeni.

Bibliotecar TÂRĂLĂ-SAVA MARICICA
 Prof. învăț. primar EPURE CRISTINA
 Prof. CIOBANU GABRIELA
 Prof. PENU MIHAELA

Astăzi, 24 octombrie 2025, încheiem activitățile dedicate Zilelor bibliotecii. Cum altfel decât într-un mod deosebit? Cu o expoziție minunată de dovleci ornamentali, realizați cu pricepere și imaginație de micșii noștri barbileni, și cu o seară de povești la bibliotecă, plină de farmec și bucurie!

Marea Unire

În anul 1865 se naște în *Confederația Germană* Carol I, principe de Hohenzollern-Sigmaringen. În cei 48 de ani de domnie (cea mai lungă din istoria statelor românești), Carol I a obținut independența țării.

În 1916, Ferdinand preia tronul unchiului său, devenind rege. El va deveni o personalitate a României. Chiar dacă era de origine germană, acceptă intrarea României de partea Antantei în Primul Război Mondial. Prin acest fapt regele Ferdinand a deschis României calea spre Marea Unire de la 1 decembrie 1918. Marea Unire s-a împlinit prin unirea României cu Basarabia, Bucovina, Banat și Transilvania. Acest rege a adoptat astfel România pentru a doua oară. În cînda originii lui rămîne o personalitate marcantă în istoria românilor.

Regina Maria s-a născut în anul 1875 în Regatul Unit. Ea s-a căsătorit cu principele moștenitor al tronului României, Ferdinand I. Regina s-a integrat rapid în noua sa țară, iar, în momentele grele ale României din Primul Război Mondial, a tratat prin spitale soldații răniți, susținându-i și fiind astfel numită „Mama răniților”. După terminarea războiului ea a contribuit semnificativ la recunoașterea Marii Uniri de către celelalte țări europene și SUA.

După terminarea Primului Război Mondial și destrămarea Austro-Ungariei, dar și căderea Imperiului Rus (1917), românii din toate fostele regiuni ocupate votează alipirea la țara-mamă și împlinirea Marii Uniri la 1918, astfel România cuprinzându-i pe toți românii din fostele regiuni istorice.

GHEORGHITĂ ȘTEFAN, clasa a VII-a B

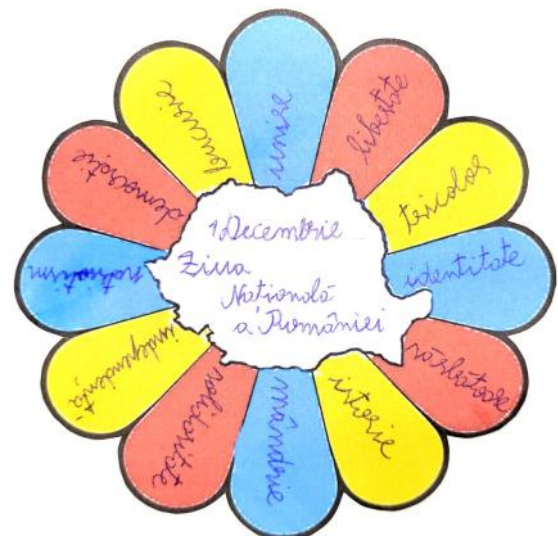
Formarea Statului Unitar Român

GRIGORE ALESIA

Clasa a VIII-a B

*După un război mondial purtat,
Când alături de Antanta românii au luptat,
Cu greu și suferință ei au câștigat,
Iar România Unită astfel s-a format.
În 1918 Marea Unire s-a desfășurat,
1 Decembrie e punctul cel mai important,
Când ultima provincie s-a alăturat,
Și astfel țara un stat unit a transformat.*

*Toți românii bucuroși s-au adunat
La Alba Iulia pentru momentul de neuitat,
Când Declarația s-a semnat,
Iar entuziasmul tuturor a demonstrat,
Că Unirea poporul și-o dorea,
Uitând de perioada cea grea,
Visând la un viitor mai bun—
Ideal al oricărui străbun.*

România

BOTEZATU IOANA

Clasa a V-a B

Ziua României apare în zori,
Sub tricolor se nasc mii de fiori,
Munți și câmpii cântă în cor,
Istoria ne leagă prin tot ce e dor.

Steagul flutură sus mândru și drept,
Fiecare român simte acest efect,
Orașe și sate trăiesc în armonie,
Astăzi România e sărbătorită.

Mâinile se-ntind, inimile bat,
Ne-adunăm cu toții sub același steag,
Vise și speranțe cresc împreună,
România renaște în fiecare zi.

Țara mea iubită

PETICĂ REBECA MARIA

Clasa a VI-a B

România mea-i frumoasă,
România e ca-n povești,
Cu munți mari și sate liniștite,
Și oameni buni, cum rar găsești.

Credință în România

LUPU IOANA ANASTASIA

Clasa a VIII-a B

În tăcerea iernii adânci, sub cerul greu și clar
Se-nalță România ca un vechi și sfânt hotar,
Pe umeri poartă timpul, cu lacrimi și cu ger,
Dar arde-n ea credința ce nu se stinge-n cer.

Străbunii ne privesc din umbra lor de pâine,
Cu chipuri răstignite pe suferinți bătrâne,
Ei poartă-n palme jertfa și-n ochi au recuperins
Un dor de libertate, din veac în veac aprins.

Iar Dumnezeu, în taină, își lasă peste plai
Un scut de neclintire, un pas ce nu se-nscrie-n rai,
Sub palma Lui cea dreaptă, sub binecuvântări,
Rămâne România, trecând prin vremi și zări.

La margini de lumină, cu sufletul tăcut,
Spunem cu adâncimea unui popor născut:
„La mulți ani, țară sfântă sub cerul neclintit,
Rămâi în zi de prăznuire, fără sfârșit!

Eu o iubesc așa cum e,
Cu mare, râuri și câmpii,
Și-mi place tare, dragă mi-e,
Că-i țara mea și-mi place-n ea!

1 Decembrie

LUCA MARIA DIANA

Pe un cer senin de sărbătoare,
Se-naltă steagul cu onoare,
România își celebriază visul,
Cu suflet plin și zâmbet frumos.

Tradiții vechi și cântece clare,
O țară-ntreagă cântă bucurie,
E ziua-n care ne-am unit cu dor,
În inimi arde un foc ușor.

Sub cerul albastru, mândri stăm,
Cu iubire ne-închinăm,
1 Decembrie ne leagă într-un gând,
România - pământ sfânt și blând.

Împreună sub același steag

PATRICHE EDUARTD MIHAI
Clasa A V-A B

În prima zi de iarnă rece,
La Alba Iulia s-au unit
Oameni din toată România,
Cu același vis de împlinit.
În fiecare an, cu bucurie,
1 Decembrie ne cheamă iar,
Să ne amintim de cei ce-au
luptat
Și-au vrut o țară sub un singur
steag.
Iar azi, cu gânduri liniștite,
Privim spre cei ce-au fost mai
înainte.

Unirea

PATRICHE EDUARTD MIHAI
Clasa A V-A B

E zi de unire și lumină
Un dor de țară ne cuprinde,
Trei țări surori se-ntind în zare,
Și România se aprinde.

Pe-al nostru cer, ca o poveste,
Tricolorul iarăși vine,
Să amintească tuturor
Că-n inimă suntem uniți.

Tricolorul se înalță tare,
Vestind un drum ce ne unește
E 1 Decembrie, sărbătoare,
Ziua în care România crește!

De ziua României

ANTON MARIA, clasa a VI-a A

De ziua României, pământ străbun,
Se-aude iar prin vreme-un cântec bun,
Din munți și văi, din sate albe-n zori,
Răsună drag de țară, de vis și flori.

Tricolorul fâlfâie peste câmpii,
Sufletele noastre îl poartă viu,
Sub roșu stă jertfa celor plecați,
Sub galben, grănele-n soare coapte,
Sub albastru, cerul ne unește,
O inimă mare care în noi trăiește.

România

CONDREA SABINA

Clasa a VII-a A

*În Alba Julia, sub cer de stele,
S-a scris un vis, s-a țesut un legământ,
Unirea noastră, mândră și sfântă,
A fost un semn pentru fiecare gând.*

*De la munte și până la mare,
România a fost o țară de dor,
Din toate colțurile, în pași de jale,
S-au ridicat spre un viitor!*

*Si 1 Decembrie, zi sfântă, mare,
Împreună ne găsește azi în inimi,
Și ne amintim că dezbinarea doare
Și că doar uniți putem face minuni.*

*Sub drapelul nostru flutură vise,
De libertate, de drept și de pace,
Păstrăm în sufletul nostru, în tăcere,
Eroii ce-au luptat pentru.*

România Mare

SĂLCEANU DAVID

Clasa a V-a A

*În bolta vremurilor un nume sfânt răsună,
Alba Julia, cetatea, ne cheamă împreună.
O sută de ani și încă, un vis frumos a fost:
Să fim o singură țară cu un singur rost.*

*Ardealul, Banatul, Moldova, Oltenia dragă,
Muntenia și Dobrogea – toți în aceeași desagă.*

*Trei culori sfinte, tricolorul flutură mândru,
Suntem un singur neam pe pământul român.*

*Să ne-amintim cu cinste de fapta lor măreață,
Să apărăm Unirea, cu gândul la viață,
Ce-a fost jertfă-n luptă pentru-un ideal curat,
Ca România Mare să fie-un singur stat.*

COORDONATOR PROF. ANIȘOARA BERLEA

Străluciri și zâmbete sub brad Sclipiri de Crăciun

În spiritul sărbătorilor de iarnă și al tradițiilor care aduc oamenii împreună, elevii și părinții clasei I D au luat parte, cu bucurie, la un nou atelier creativ dedicat Crăciunului.

După succesul proiectului „Magia Crăciunului împreună”, inițiat anul trecut și primit cu mult entuziasm, comunitatea noastră a dorit ca această experiență să continue. Astfel, în acest an, proiectul a prins o nouă formă, un nou nume și aceeași căldură: „Străluciri și zâmbete sub brad – Sclipiri de Crăciun”.

Activitatea a urmărit nu doar realizarea unor decorațiuni inedite cu tematică de Crăciun, ci și consolidarea relației dintre școală și familie, oferind părinților prilejul de a crea, alături de copii, mici opere pline de culoare, imaginație și emoție. De la globuri sclipitoare și coronițe delicate, până la felicitări atent decorate, fiecare obiect lucrat a fost rezultatul cooperării, al veseliei și al timpului petrecut împreună. Atmosfera a fost una de poveste: zâmbete, idei împărtășite, mânuțe dibace și priviri mândre. Aceste momente au demonstrat încă o dată că, dincolo de cunoștințele și activitățile școlare, adevărata magie se naște atunci când școala și familia devin o echipă. Sclipirile de pe globuri au fost frumoase, dar sclipirile din ochii copiilor au strălucit cu adevărat.

Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA

Magia iernii prinsă într-un glob de sticlă

Povestea globulețelor de la Puciasa

Excursia noastră a început cu pași curioși și priviri pline de uimire. Prima oprire a fost la Zoo Târgoviște, unde am făcut cunoștință cu animale îndrăznețe, jucăușe sau somnoroase. De la feline elegante la păsări colorate, am învățat că natura e plină de povești... dacă știi să le privești!

Apoi, am ridicat privirea spre cer la Muzeul de Aviație, unde avioanele par oprite în timp, gata să-și povestească aventurile. Am aflat cum au zburat piloții curajoși, am atins istoria aripilor metalice și ne-am imaginat cum ar fi să plecăm spre nori.

Ziua s-a încheiat cu strălucire la fabrica de globulețe din Pucioasa, acolo unde magia Crăciunului se naște din sticlă, culoare și multă răbdare. Aici fiecare bucată de sticlă se transformă, prin migală într-o mică stea gata să-și găsească locul în bradul cuiva. Am urmărit cu ochii mari cum sticla se topește, se suflă, se pictează și se îmbracă în praf strălucitor ca într-o poveste. Mâinile artiștilor par să lucreze cu magia Crăciunului, iar fiecare globuleț spune o poveste, pictată cu grijă, ca un vis colorat. La final, am plecat cu suveniruri prețioase, realizate chiar de noi — globuri care poartă nu doar sclipiri, ci și emoția unei experiențe pe care nu o vom uita prea curând. O zi cât trei povești — cu animale, cu aripi și cu sclipiri de Crăciun!

Prof. înv. primar ȘUCHEA ALEXANDRA
Prof. înv. primar RĂDULESCU VALENTINA

Toamna în lumini și culori

Consiliul elevilor din ciclul gimnazial al școlii noastre a demonstrat din nou spirit organizatoric și creativitate, punând în scenă un spectacol memorabil: *Balul toamnei*. Evenimentul, dedicat celebrării frumuseții acestui anotimp, a avut ca moment de vârf o inedită și spectaculoasă paradă a costumelor. Tinerii membri ai *Consiliului elevilor* au lucrat cu sârguință pentru a se asigura că atmosfera este una de sărbătoare, plină de culoare și voie bună. Atracția principală a serii a fost, fără îndoială, defilarea elevilor în costumele special create pentru această ocazie. Sub tematica *Toamna în lumini și culori*, imaginația participanților a atins cote maxime. De la rochii elegante inspirate de nuanțele ruginii ale frunzelor, la creații avangardiste care încorporau elemente naturale, fiecare ținută a fost o mică operă de artă. Elevii au etalat pe scenă costume care reprezentau flori, dovleci, zâne ale pădurii sau toamnei, personaje mitologice specifice sezonului. Fiecare costum a spus o poveste și a reflectat pasiunea pentru frumos. Parada a fost cu adevărat inedită și a demonstrat talentul ascuns al multora dintre copii.

Juriul, format din cadre didactice și reprezentanți ai elevilor, a avut o misiune dificilă. Toate ținutele au fost admirate și aplaudate cu entuziasm de către colegii prezenți care și-au susținut activ

competitorii. După o deliberare strânsă, cele mai frumoase și originale costume au fost premiate. Câștigătorii au primit premii și mențiuni, fiind felicitați pentru ingeniozitatea și atenția la detalii.

Balul toamnei s-a încheiat cu o petrecere animată, lăsând în urmă amintirea unei zile în care eleganța și creativitatea au strălucit. Evenimentul nu doar că a oferit elevilor un prilej de distracție, dar a și subliniat importanța implicării active a *Consiliului elevilor* în viața școlii.

Prof. GAFTON AURELIA
 Prof. MODIGA IONELA
 Prof. FĂȘIE IONEL
 Prof. GHEORGHITĂ ADRIAN

Tinere talente

Din sumar:

Vrăjitorul din Oz, Călătoriile lui Gulliver / 34

Toamna, Umbra timpului, Fior de vară / 35

Minunile din grădina bunicilor, Dansul norilor / 36

Vacanța la țară / 37

Timpul trece, Copilăria / 38

Lumea lui Ariel / 39

Copilăria - cea mai frumoasă poveste, La bunici / 40

La bunici, Vacanța la bunici / 42

Ecolul pădurii / 43

Dragonul de pe Muntele Basmelor / 45

Aventura celor patru copii în Lumea Interzisă / 46

O călătorie cu corabia Anei / 48

Cratima Magiciană, Crizantema / 50

Zambila, Grădina cu crizanteme / 51

Grădina Botanică, Crizantemele / 54

Povești scrise pe cer, Florile, Cioara / 55

Mi-e dor de tine, Tainele ascunse ale pădurii / 56

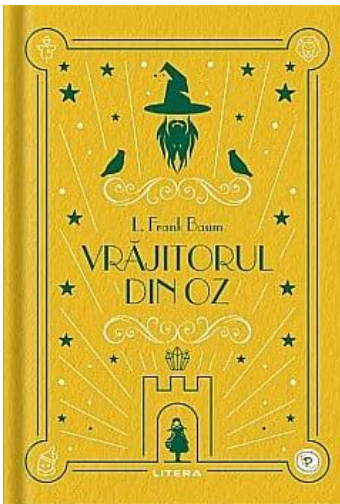
Vrăjitorul din Oz

NECHIFOR CARINA

Clasa a VII-a B

Oz nu este doar un loc plin de magie, populat de vrăjitori și vrăjitoare. Este un loc plin de natură. Pe lângă faptul că acolo există un oraș măreț și verde, acest lucru nu se compară cu frumusețea naturii care este și mai măreață și mai verde decât cea din locul natal al eroinei cărții.

Aș prefera doar să mă plimb pe drumul cu cărămizi galbene doar să admir copacii falnici, frumoasele flori și cerul senin, decât să mă duc doar să vizitez vrăjitorul care oricum nu are magie adevărată. Mi-ar plăcea să mă plimb printr-o pădure cu animale vorbitoare, poate să și trec prin orașul cu oameni mici. M-am gândit de ce Dorothy ar vrea să părăsească

această lume superbă și să se întorcă înapoi în Kansas, dar apoi mi-am dat seama că întregul mesaj al cărții „Vrăjitorul din Oz” este că nu există un loc mai bun decât acasă.

Călătoriile lui Gulliver

MIRCEA AMALIA ELENA

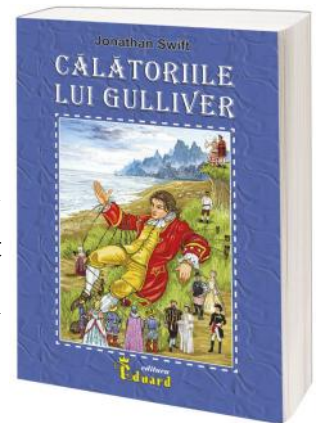
Clasa a VII-a B

„Călătoriile lui Gulliver” de Jonathan Swift este o carte frumoasă plină de aventuri interesante.

Alături de Gulliver,

nafragiezi pe o insulă necunoscută, plină de oameni mici. Acel tărâm se numește Lilibut! Apoi, urmezi călătoria prin alte locuri fantastice pline de creaturi mari. În cartea lui Jonathan Swift vei descoperi perspectivele unor ființe necunoscute asupra oamenilor și obiceiurile acestora, foarte diferite de ale noastre.

Mie mi-a plăcut umorul cărții. Este interesant și amuzant să vezi diversele moduri în care popoarele se obișnuiesc cu Gulliver. Fiecare are stilul său diferit de a se comporta cu un străin, mai mult sau mai puțin binevoitor. Cu toate acestea, m-au plictisit descrierile foarte lungi. Fiind o carte de aventură, nu mă așteptam să găsesc atât de multe descrieri detaliate care țin locul acțiunii. În final, eu recomand această carte oricărei persoane pasionate de aventură și călătorii, dar și de fantezie. Fie că ești copil sau adult, alături de Gulliver poți vizita locuri noi și frumoase, pline de diversitate și umor.

Umbra timpului

LUPU IOANA ANASTASIA

Clasa a VIII-a B

*Pe țărmul vechi al amintirii,
Se sparg secundele-n tăceri,
Iar vântul poartă-n marginea privirii
Ecouri stinse de păreri.*

*Din ceasuri curge pomenirea,
Ca ploaia lină dintr-un nor,
Și-n inimă își face firea,
Un vis uitat de-atâta zbor.*

*Trec anii și rămâne-n urmă
O însoțire caldă de parfum,
O voce, un zâmbet, o privire –
Fragilă flacăra pe drum.*

*Dar timpul, veșnicul zburător,
Ne leagă-n file de poveste,
Și-n fiecare clipă care trece,
Alerg desculță prin gând cu dor.*

Fior de vară

IGNAT MARIA ANASTASIA

Clasa a V-a

*Vară, tu ești minunată,
Colorată și bogată!
Tu ne-aduci vacanța mare,
Să ne bucurăm de soare.*

*Vara-i cald și e frumos
Și la munte și la mare,
Soarele e călduros,
Apa e răcoritoare!*

PRISECARU MARIA ARSENIA, clasa a V-a B

Toamna

PETICĂ REBECCA MARIA

Clasa a VI-a B

*Cu frunzele-i ruginii
Îi îndrumă pe copii
Pe drumul voios spre școală,
În dimineața domoală.*

*Iar vântul jucăuș ușor,
Le poartă pașii tuturor,
Frunze cântă sub tălpi vii,
Prin poveste-n zori de zi.*

Minunile din grădina bunicilor

POPA MARIA GABRIELA
Clasa a V-a B

În grădina bunicilor a crescut un nuc bătrân, cu crengi noduroase și umbroase. Sub el se fece mereu răcoare, un loc perfect pentru a te ascunde de soarele arzător. Acolo adesea un pisoi leneș doarme, torcând încet.

Grădina face să apară mereu ceva nou și interesant.

Într-o dimineață, văzând liniștea și pacea din jur, am observat o albină, care zbura agitată în jurul florilor, căutând nectar dulce. M-am apropiat încet, ca să nu o sperii.

Fiecare floare, fiecare insectă, fiecare rază are ceva de spus. M-am așezat lângă pisoi și am început să ascult. Am închis ochii și am simțit parfumul relaxant al florilor. Atunci am înțeles că grădina bunicilor e un loc magic. Un loc unde timpul pare să se oprească pe loc.

Dansul norilor

POPA MARIA GABRIELA
Clasa a V-a B

Astăzi am privit cerul și am văzut nori pufoși ca niște baloane de vată de zahăr. Unul dintre ei semăna cu un elefant zâmbitor care se juca. Altul părea că se scoală într-un castel unde sigur locuiesc cavaleri cu curajosi.

M-am gândit că norii sunt niște actori pe o scena imensă, care își schimbă costumele toată ziua. Și m-aș fi uitat la ei zile întregi!

COJOCARU ANA ISABELLA DANIELA, clasa a V-a C

Vacanța la țară

DINU ARIANA ȘTEFANIA

Clasa a VI-a B

De fiecare dată când începe vacanța de vară, abia aștept să merg la bunici, la țară. Drumul cu mașina mi se pare prea lung, dar, când în sfârșit ajung și văd poarta lor verde și câinele care aleargă spre mine, simt că am intrat într-o altă lume, mult mai liniștită și mai frumoasă decât orașul zgomotos. Bunicii mei au o curte mare, plină cu flori colorate, cu meri, peri și un vișin care face cele mai dulci vișine din lume. Bunicii îmi spun mereu că la țară nu ai cum să te plictisești, pentru că tot timpul e ceva de făcut. Și așa este. Dimineața, când mă trezesc, aud găinile cotcodăcind și bunica mă cheamă să strâng ouăle proaspete din cuibar. Îmi place să intru în coteț și să simt paietele moi sub picioare, iar găinile, deși se mai feresc de mine, se lasă până la urmă convinse să îmi de-a darul lor. După ce mâncăm micul dejun, bunicul mă ia cu el în grădină. Acolo mă învață să plivesc buruienile și să ud roșiile. Când sunt coapte, roșiile au un gust atât de bun, încât nu se compară cu cele din magazin. Bunica pregătește salată cu ceapă verde, castraveți și brânză, iar eu simt că parcă nu mai vreau niciodată să mânc altceva.

Cel mai mult îmi place seara, când ne adunăm toți pe prispa casei. Bunicul povestește întâmplări din copilăria lui și-mi arată cerul plin de stele. În oraș nu am văzut niciodată atâtea stele. Câinele latră lângă noi, iar greierii cântă în iarbă, ca un cor. Mă simt ca într-o poveste, iar liniștea aceea îmi intră în suflet și mă face să uit de telefon și internet.

Bunicii mă răsfăț mult. Bunica îmi face gogoși pufoase și plăcinte de mere, iar bunicul mă lasă să merg cu el în pădure după lemne. De multe ori, când plouă, stăm în casă și jucăm șah sau remi, iar bunica ne spune ghicitori. Eu râd mereu la ghicitorile ei, căci au un farmec special.

Când vine toamna, ajut și eu la culesul porumbului sau la strânsul nucilor. Este obositor, dar după aceea simt că am făcut ceva important. Bunicul îmi zice că munca la țară te învață să fii harnic și să apreciezi ce ai pe masă. Cred că are dreptate, căci, după câteva zile acolo, am început să înțeleg câtă trudă este în spatele fiecărui fruct sau fiecărei legume. Pentru mine casa bunicii nu e doar un loc, ci e sursa a multor amintiri deosebite.

BODEA ELENA RALUCA, clasa a V-a A

Timpul trece

PENU GABRIELA

Clasa a VII-a B

*Stau cu ochii închiși, gândul e departe,
La amintiri ce stau în inimă ferecate,
Dar parcă acestea pleacă în zbor,
Cu regrete profunde și cu foarte mult dor.*

*Uneori, când seara îmi amintesc,
Întâmplări frumoase în minte-mi se trezesc,
Mii și mii de gânduri îmi trec iar prin cap
Nu pot să le alung. Oare ce să fac?*

*Printre rânduri încep a-nvăța să citesc,
Nu mai sunt un copil, să cresc e firesc,
Nimic nu-i ușor, uneori greșesc
Și ce gândesc eu e-adesea fără sens.*

*Ce putem să facem, timpul totuși trece,
Clipești și deodată totul dă să plece,
Alergi să-l prinzi, dar te împiedici și cazi,
Tot ce poți face e să trăiești ziua de azi.*

Copilăria

ALECSĂ RAREȘ ANDREI

Clasa a VII-a B

Copilăria este cea mai frumoasă parte din viața unui om. În această vreme ai foarte puține responsabilități și foarte mult timp pentru joacă. Odată cu vârsta apar treptat din ce în ce mai multe responsabilități, cum ar fi școala. Începi anul școlar destul de ușor, apoi dificultatea crește cu an ce trece. Timpul trece foarte rapid și uite așa ajungi în clasa a VII-a. Din an în an devine din ce în ce mai greu, mai ales când treci de la clasa a IV-a la clasa

HÂNCU DARIA, clasa a V-a A

a V-a, deoarece cursurile se țin după-amiază. Nu mai avem o educatoare, ci foarte mulți profesori. La început mie mi-a fost mai greu să mă adaptez, dar într-un final am reușit.

Amintirile mele cele mai frumoase din copilărie erau acelea când mergeam cu niște colegi de clasă într-un parc de lângă școală. În fiecare zi din vacanța de vară ieșeam din casă dimineața după micul dejun și mergeam în parc unde stăteam până la prânz. Am mers cu prietenii în acel parc până când am avut o problemă la picioare și toată vara aceea nu am mai putut ieși din casă.

Acest capitol din viața mea a fost unul foarte frumos pe care l-aș retrăi oricând pentru măcar o zi!

HUMĂ ALEXANDRA ANDREEA, clasa a V-a A

Lumea lui Ariel

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a VII-a B

Sub cupola vastă a cerului de vară, unde stelele păreau doar scânteii îndepărtate, se întindea un ținut creat de o zână. Cândva zâna Ariel a trăit în lumea oamenilor, dar a fugit de răutatea și de lăcomia lor. A fugit de inimile lor umbrite de ură. A căutat un loc în care răutatea și haosul nu puteau pătrunde și l-a modelat după bunătatea ei. Și așa, cu ultimile puteri a creat acest tărâm nemaiîntâlnit. O semilună palidă, o seceră de fideș agățată sus, împrumuta nisipului o nuanță fantomatică, argintie. Întinderea era ca o pânză de vis, neatinsă de pași. Era un deșert de pace, unde fiecare fir de nisip capta și reflecta lumina moale a lunii.

Ariel a vrut ca acest loc să nu cunoască nicio amprentă a trecutului, nici a durerii. Fiecare pas a ei crea un ecou, dar fără să lase urme. Singurul zgomot permis de zână era doar șoapta ritmică a valurilor care o calma și o legăna. La marginea lunii, se ridica o pădure străveche cu copaci care păreau sculptați dintr-o substanță minerală albă și rece. Fiecare frunză, fiecare ramură părea făcută dintr-o dantelă fină de piatră. Nu foșnea vântul prin ele, nu ciripeau păsărelele. Era doar o tăcere profundă, un sanctuar al timpului, al eternității, unde nu există nicio suferință. Era lumea ei.

Copilăria - cea mai frumoasă poveste

BUȘILĂ MARIA ALEXIA
Clasa a VI-a A

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața noastră, plină de emoții, de jocuri, bucurii și amintiri minunate. Copilăria este unică și toate copilăriile sunt pline de povești, joacă și aventuri.

În copilărie, totul este un loc de poveste cu multe amintiri ce nu vor fi uitate niciodată. Fiecare zi este o nouă șansă de a învăța și de a simți aerul curat al naturii. Copiii sunt cele mai fericite ființe și fac viața mult mai deosebită. Și dintr-un zâmbet pot face fiecare zi fericită oamenilor din jur. Copiii au cea mai mare energie și în această perioadă învață să citească și să scrie. Cele mai frumoase amintiri ale copilăriei sunt jocurile jucate în aer liber și cunoașterea a multor prieteni. În ciuda provocărilor, copilăria este o perioadă liberă de distracție și de libertate. Copiii nu au griji și nici responsabilități și trebuie doar să se bucure de clipele minunate ale vieții și de micii prieteni cu care se distrează.

Copilăria este o perioadă de învățare și descoperire. Ei descoperă lucruri noi și pasiuni noi.

- Mama, de ce trebuie să învățăm să citim, și să scriem, am întrebat-o pe mama când eram mică?

- Pentru că astfel vei putea să-ți exprimi gândurile și ideile tale, mi-a răspuns ea.

În ciuda bucuriilor și a libertăților copilăria poate fi și o perioadă dificilă. Copiii pot să se confrunte cu frica de întuneric sau cu frica de a cădea.

- Nu-ți face griji, eu sunt aici pentru tine, mi-a spus mama când eram mică.

- Mulțumesc, mamă pentru sfaturile bune pe care mi le dai mereu.

La bunici

BALMUȘ DARIUS ANDREI
Clasa a VII-a B

În fiecare vară, merg cu părinții mei la bunici. Ei stau la Lepșa exact lângă râul Putna. Au o casă frumoasă, decorată în culorile roșu și alb. Totuși, pe lângă locuința mare și superbă, au o grădină în care te simți de parcă ești în paradis. Gazon bine îngrijit, flori de toate culorile, brazi tineri și bănci din lemn de pin. Pe fundal se aud păsări ciripind, serenada broaștelor și vaci mugind.

Când pe lasă seara, susurul Putnei se aude mai tare, greierii încep să cânte, vacile pleacă ușor, de doar talanga se mai aude în depărtare, câinii latră la auzul unei mașini la distanță și, așa ușor, vine noaptea și roua.

Acum, că am descris locul în mare parte, să vă porestesc despre o zi de-a mea acolo. Mă trezesc când deja soarele luminează întreaga cameră. Mă uit pe gemulețul mic, unde, printre acele crengi de brad, văd curtea unde mama, tata, bunicul și bunica își beau în liniște cafeaua. Mă schimb în niște haine de vară și ies afară. După ce ne salutăm, mă duc până la pârau să mă spăl cu niște apă rece pe față. Prin, pâraul cristalin, parcă neatins de zeci ani, se văd peștișori mici, care se uită curioși la mime. Cum stau și mă pierd, în minunatul peisaj, vine mama și mă cheamă la masă. Acolo mâncăm preparate tradiționale, cum ar fi brânză frământată, muschiuleț, ou, ceapă și pâine servite direct de pe fundul din lemn de brad aromat.

După ce am mâncat, merg cu bunicii prin Putna, spre amonte. În depărtare, putem vedea cascada, unde ulterior am făcut o baie toți trei. Apa era adâncă, deci trebuia să știi să înoți. După ce ne-am răcorit puțin, ne-am întors la casa bunicilor. În curte, la umbra brazilor, am decis să vizităm Mănăstirea Lepșa. Sincer, curtea mănăstirii seamănă foarte mult cu cea a bunicilor. Am vizitat biserica,

BUȘILĂ MARIA ALEXIA, clasa a VI-a A

apoi am cules mere proaspete. La întoarcere am revenit la pârâul din preajma casei bunicilor, căci aveam acum o praștie primită cadou, ce trebuia încercată, căci arunca pietrele la 30 de metri.

După alte câteva plimbări prin Putna, îl văd pe bunicul cum vine către mine și cu o voce înceată, dar serioasă îmi propune să plecăm prin pădure după lemne proaspete pentru focul de tabără de diseară. După ce am mâncat o supă de cocoș făcută de bunica, am pornit cu bunicul prin pădure. După o oră de luptat cu urzicile și gândacii, venim amândoi cu multe lemne, care mai mari, care mai mici. La apus soarele face un spectacol de culori. Tata și bunicul fac un foc mic perfect pentru grătar. După un festin friptură bine gătită și gustoasă, ne pregătim pentru marele foc. Ne strângem toți în jurul lemnului și odată ce a pornit focul, ne așezăm lângă el. Ne piardem în scânteile care se ridică până le cer. Trosnetul și pocnetul lemnului este întrerupt de vocea mamei:

- Chiar mă bucur că am reușit să ajungem iar aici! A fost o zi superbă!
- Într-adevăr, zise bunica. Noi chiar ne-am străduit să vă simțiți cât mai bine la noi.
- Așa este, a adăugat bunicul fericit. Totuși o să-mi pară foarte rău când plecați. Este așa de frumos când sunteți aici și voi, totul este mai palpitan și distractiv.
- Lasă, bunu, că mai durează până plecăm.
- Exact, sări în sus bunica. Mai lasă și tu plecatul și bucură-te de moment!

Și așa se termină o zi superbă la bunici. De la momentul spălării pe față cu apa din râu, până când stăm toți și ne pierdem privirile în scânteile focului maiestuos, se petrece o zi minunată. Acolo nu există internet, nici telefon. În acel loc minunat trebuie să te deconectezi de la ecrane, să te uiți în jurul tău și pur și simplu să trăiești momentul.

La bunici

ALEXANDRU ALESSIA GABRIELA

Clasa a VI-a A

Soarele de vară își revărsa lumina aurie, prin ferestrele bătrânei case. Aerul mirosea a lavandă uscată și a pâine proaspăt scoasă din cuptor. În curtea plină de flori, un măr bătrân își întindea ramurile pline cu fructe. Un prun bătrân oferea o umbră răcoroasă. Mirosul dulce al ierbii proaspăt cosite îmi amintea de copilărie.

De cum am intrat, bunica mi-a ieșit în întâmpinare cu brațele deschise.

- Bine ai venit, draga bunicii! Ai crescut de când nu ne-am mai văzut!

- Mulțumesc, bunico! Mă bucur să te revăd!

- Ia loc, să-ți aduc o dulceață și o băutură răcoritoare.

- Ce dulceață bună ai pregătit, bunico!

- Mulțumesc, draga bunicii!

- Mă bucur că am putut să te ajut și eu astăzi cu strângerea roșiilor. Mi-e dor de zilele când veneam aici cu părinții mei! am mărturisit privind curtea plină de flori.

- Și nouă ne era dor de copiii noștri, dar ne bucurăm când veniți la noi! mi-a spus bunica.

- Unde e bunicul?

- E cu albinuțele.

- Bunico, o să vin mai des promit! am spus, strângând-o în brațe pe bunica.

După aceste cuvinte, ne-am așezat liniștite, ascultând greierii și savurând dulceața.

Vacanța la bunici

ION LUCA IONUȚ

Clasa a VI-a A

Abia am așteptat vacanța de vară să pot merge la bunici. Nu-i mai văzusem de 2 ani. Când merg la bunicii mei, ei mă așteaptă nerăbdători la poartă. Bunica îmi gătește tot felul de bunătăți, printre care și dulceața mea preferată de vișine. Buniciul mă ia cu el peste tot la prășit. Nu mă lasă să fac nimic, doar să îi țin companie. Când ne întorceam de la câmp, bunica ne așteaptă cu mâncarea caldă. Îmi place să mănânc afară, la umbra unui copac mare.

Stând la masă le povestesc bunicilor despre prietenii mei, despre ce facem la școală, despre activitățile extrașcolare pe care le facem în timpul școlii. După ce terminăm de luat masa, mergem cu bunica și hrănim toate animăluțele și păsările din curte. Întâi dăm mâncare la găini, apoi la rațe, la iepurași. Toți sunt fericiți când le dau eu de mâncare. Calul este cel mai nerăbdător să îi pun fânul proaspăt. Îl mănâncă într-o clipă. Le dau tuturor și apă rece abia scosă din fântână. După ce terminăm cu animalele, facem curățenie prin toată curtea.

La țară am și câțiva prieteni. Când ne vedem, jucăm tot felul de jocuri și povesteam cum ne-am pregătit timpul la școală. Multe din jocuri le inventăm și sunt foarte amuzante. Când ne jucăm, timpul trece foarte repede și imediat se face seară. Seara ne adunăm în jurul focului, iar bunicul ia chitara și ne cântă câte-o melodie. E o atmosferă foarte relaxantă și plăcută, încât nu îmi vine să mai plec acasă.

Vacanța la bunici pentru mine înseamnă fericire, simplitate și a mă bucura de tot ce-i frumos împreună cu bunicii mei. De fiecare dată este o experiență minunată pe care aș vrea să o repet.

Ecoul pădurii

PENU GABRIELA, clasa a VII-a B

Acum mii de ani, cetățenii satului Kodama auzeau ecouri, ca niște umbre ale viitorului. Ecoul pădurii, Nivara, mereu și-a protejat sătenii și îi anunța ce va fi în viitor. Însă, o sută de ani mai târziu, întunericul a atacat orașul. Ecoul a încercat să-i avertizare cu o noapte înainte, însă sătenii nu au mai auzit vocea aceea blândă a Nivarei, deci nu erau pregătiți să facă față atacului întunericului. Mulți săteni au pierit, însă au fost și supraviețuitori. După ani de zile, satul era pregătit pentru orice atac neașteptat. Acum satul fusese îngrădit complet. Nimeni nu intra, nimeni nu ieșea din Kodama. Eroina noastră este Seraphina, o femeie curajoasă, cu părul cafeniu-roșcat, cu ochi verzi, fiind adorată de toată lumea, căci ea era singura care auzea vocile cel mai clar. Însă nu doar ea le auzea, ci avea și un prieten pe nume Nox. El a fost exilat din sat, după ce a trădat sătenii prin greșelile lui. Însă a fost găsit rănit grav în pădure și sătenii nu s-au îndurat să-l abandoneze, așa că i-au oferit o slujbă, aceea de a proteja locul de atacul întunericului, alături de Seraphina. Mulți săteni se îndoiau de el datorită

BORDEIANU MAYA GEANINA, clasa a V-a A

greșelilor anterioare, dar ei știu că Seraphina i le va corecta.

Într-o zi, stăpânul satului, Oran îi anunță că aparatul lui magie a simțit o urmă de magie neagră. Seraphina mărturisește că Nivara i-a șoptit la ureche că ar trebui să se antreneze pentru următoarele atacuri. Oran îi învață vrăji care să-i protejeze, iar cu magia lui să-i ghideze în lupta cu întunericul. În acea carte, Oran descoperă că singura modalitate de a opri atacurile întunericului este să-i îmbrățișeze Nivara. Seraphina nu înțelege, iar Nox crede că nu are sens și că e absurd. Însă Oran râde, apoi începe să le citească legenda Nivorei:

„A fost odată o fată pe nume Irene, care, la rândul ei, era o eroină. Ea proteja orașul de vrăjitoarele rele, dar una dintre ele a blestemat-o pe fată. I-a furat trupul lăsând sufletul să-i plutească prin sat. Totuși ea a putut simți cum energiile negative treceau pe lângă sat. Pierderea trupului nu a oprit-o să-și protejere orașul. Iar, în fiecare secol, ea alegea un nou erou care să o ajute să țină cetățenii în viață.”

De data asta a ales-o pe Seraphina. Nivarei i-a plăcut puterea și scipirea ei. Nu oricine o are, deci aceasta este lucrul care o face pe Seraphina unică și specială.

În timp ce Seraphina și Nox se antrenau, o femeie din sat vine și le spune că fiul ei a dispărut în timp ce se juca în pădure. Cei doi au decis să-l caute. Ei au stat o jumătate de oră căutându-l pe băiat, până când acesta a sărit dintr-un tufiș.

– Am văzut un portal. O voce m-a ghidat până acolo! a spus băiatul îmbrățișându-și mama.

Blând, mama îi spune că Nivara l-a ghidat.

Seraphina și Oran i-au cerut băiatului mai multe detalii. Așa Oran găsi o poțiune cu care ar putea închide portalul. Ingredientele erau simple: picior de broască, pană de zgriptor, cenușă de ornitorinc și un ou de crocodil. Ajunși la casa lui Oran, au început să prepare poțiunea. Bătrânul a pus ingredientele, făcând poțiunea mov. Tot ce mai era de făcut acum este să se ducă la portal.

Băiatul o ia de mână pe Seraphina, iar Nox ține cartea de vrăji și poțiunea. Ajunși la portal, Seraphina și Nox toarnă poțiunea în portal și rostesc o incantație. Portalul se închide, iar în urma lui, din spatele unui copac, iese Irene. Blestemul s-a rupt. Și așa satul Kodama a scăpat de toate atacurile și Irene era acum eliberată de blestem.

ȘELARU GIULIA ELENA, clasa a V-a A

Dragonul de pe Muntele Basmelor

LUPUȘORU ȘTEFAN-ANDREI

Clasa a VI-a B

În vacanța de vară am fost împreună cu familia mea și încă o familie de prieteni ai părinților la Muntele Basmelor. Acest parc de amuzament pentru copii, se afla la doar 55 kilometri de Cluj-Napoca. Adulții s-au dus să savureze o înghețată, iar eu împreună cu cei doi copii ai prietenilor, Alina de 12 ani și Bogdan de 14 ani, am plecat să descoperim lumea magică a basmelor. Am întâlnit prinți și prințese, unicorni, dragoni și cel mai mare balaur cu 3 capete din Europa. Apoi am făcut o mică pauză la soare. Pesemne că am și ațipit un pic, deoarece am început să vorbesc cu unul dintre dragoni.

Dragonul îmi spune:

– Nu vrei să vizitezi tot parcul în zbor, pe

spatele meu?

– Da, desigur.

Dragonul se aplecă, iar eu încălecai și, în câteva clipe, eram în aer.

– Îți place?

– Da. Mă simt foarte bine.

Brusc, dragonul începe să intre în picaj. Când să ne izbim de pământ, am fost trezit din somn de către Bogdan care îmi spuse:

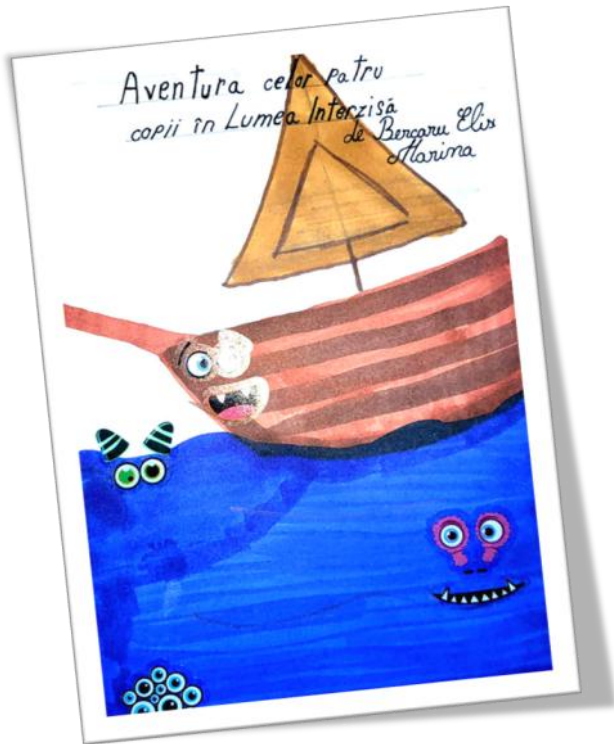
– Visai prințese?

– Nu. Am adormit puțin din cauza oboselii provocate de drumeție și de aerul curat de munte.

Păcat că am fost trezit, deoarece cine știe ce aventuri mai trăiam alături de dragon.

NECULAESCU BUTUC ROBIN EVAN
Clasa a V-a B

A fost odată ca niciodată, un orășel. Acesta se numea Lumea Plictisitoare. Se chema așa, fiindcă nimic interesant nu se întâmpla: primarul nu mai făcuse vreo schimbare, oamenii nu aveau nicio inițiativă, iar copiii nu mai ieșeau afară ca altădată. Numai patru copii, cei mai veseli și deștepți ieșeau mereu afară și se mai jucau.

Într-o zi, cei patru copii, Maia, Mișu, Florina și Martin au ieșit pe plajă să se joace. Pe când se amuzau ei acolo, Martin a zărit un catarg de corabie:

–Prieteni, veniți aici! Am găsit ceva!

–Ce? Ce? Le mirară, ceilalți.

–O corabie acolo, răspuse Martin.

Restul copiilor s-au dus repede să vadă descoperirea băiatului. Când și-au dat și ei seama ce era, au început a juca hora de bucuroși ce erau. După aceea, ei au chemat primarul să îi ceară să scoată corabia în larg. Părea foarte veche și nu știau cum se numește.

– Corabia... Spe-ran-ța, spuse primarul. Așa se numește.

– Știm noi ce e, domnule primar! spuseră copiii. Aceasta este vechea corabie a căpitanului Anton Lupan. Nu știam că se va întoarce.

Primarul se uită la ea gânditor, fiindcă nu prea voia să semneze contracte peste contracte pentru a o readuce la starea cea bună.

–Copii, faceți ce vreți cu ea. Eu nu am chef s-o repar. La revedere! spuse primarul.

Ce patru prichindei de unsprezece ani s-au gândit să repare corabia, așa că au mers la magazinul de materiale, au cumpărat scânduri și s-au apucat de treabă. În câteva săptămâni, ei au reușit să reabiliteze corabia. Nu prea aveau idee ce să facă cu ea, dar, uitându-se pe niște cărți, au găsit un loc numit Lumea Interzisă. S-au gândit să folosească corabia pentru a ajunge acolo, căci era singurul mijloc de transport. Părinții lor au fost de acord, așa că și-au luat alimente, haine și strictul necesar și au pornit în mica lor aventură. După o lună și câteva zile, aceștia au ajuns în Coralba, Țara cea mai apropiată de obiectiv.

–Ne apropiem! Spuse Maia cu voce tare.

– Prieteni, nu știu dacă suntem în siguranță aici. Tocmai am văzut ceva mișunând prin apă, spuse speriat Mișu. Când au ajuns la poarta Lumii Interzise, niște monștri au început să urce pe

corabie. Cei patru pirați au luat săbiile și încetul cu încetul au intimidat creaturile. Mișu și Florina au luat cârligele și au tras ușor de mânerele porții.

În spatele ei se ascundeau multe cristale colorate în care îți puteai vedea reflexia.

– Haideți să luăm câteva cristale, spuse Maia.

– Maia, să nu le atingi! Spuse Florina. Pe ușă scria să nu atingem nimic, altfel peștera se va prăbuși.

– Am înțeles.

Pirații au mers mai departe până la ieșire. Când au ieșit, niște monștri mici și mari au năvălit fără milă pe corabia lor. Nu prea mai aveau șansă de scăpare, fiindcă micii pirați au încercat orice, dar nu a mers. Dintr-odată, corabia se clătină cu putere și spuse:

– Mulțumesc că m-ați salvat de la pierzanie, acum cu bucurie vă voi ajuta să treceți de primejdie.

Copiii s-au strâns în brațe, iar corabia a aruncat toți monștri de pe punte.

– Mulțumim că ne-ai salvat, Speranța! Spuseră toți copiii în cor.

– Eu vă mulțumesc vouă. M-ați reparat când eu credeam că voi rămâne acolo pe vecie.

După ceva timp regele monștrilor s-a arătat spunând:

– Ați reușit să ne învingeți! Felicitari! Voi sunteți demni de comoară.

– Ce comoară? întrebă Martin.

– Un cufăr plin de diamante și cristale ca aceea din peșteră. În plus noi vă vom duce acasă, spuse slujitorul regelui.

– Mulțumim! Spuseră prietenii.

Când au ajuns acasă, găsiră orașelul puțin mai colorat, primarul făcuse schimbări. Părinții îi așteptau cu nerăbdare:

– Bine ați venit acasă! Ne-a fost foarte dor de voi

– Și nouă! răspunseră micii pirați.

– Haideți să ne povestiți cum a fost aventura!

Tărâmul necunoscut al clasei a V-a

Pentru că ne apropiem de sfârșitul clasei a IV-a, eu împreună cu colegii ne-am propus să mergem să explorăm tărâmul clasei a V-a. Ne-am strâns cu toții pe puntea corăbiei „Speranța”, ne-am ales un căpitan care să ne ghideze în drumul spre destinația dorită, ne-am încărcat geamantanele cu veselie, curiozitate, înțelegere, spirit de echipă și speranța că ne vom îndeplini misiunea.

Pentru că eu am fost aleasă căpitanul acestei misiuni, de către colegii mei, mi-am pregătit harta, busola, mi-am fixat ceasul și am trecut la cârma navei.

– Înainte spre clasa a V-a, exploratorii mei! le-am strigat eu cu încredere colegilor mei.

– Clasa a V-a, venim acum! au strigat ei în cor.

– Ridicați ancora! E timpul să plecăm spre ținutul necunoscut împreună și tot împreună îmi doresc să ne întoarcem din această misiune pentru a discuta concluziile noastre.

– Explorăm! Întrebăm! Noutăți învățăm! se auzi ca în ecou glasul echipajului meu.

Cu încredere și dorința de cunoaștere călătoria noastră spre acest tărâm al clasei a V-a a început astăzi, luni, 12 iunie, ora 8:00. Cu speranța că, la sfârșitul acestei misiuni, în port ne va aștepta doamna învățătoare să-i povestim peripețiile noastre prin care am trecut și să ne dea ultimele sfaturi ce ne vor călăuzi viitorii pași, mă retrag în cabina mea de căpitan pentru a stabili programul de călătorie a navei „Speranța” și a întregului echipaj pentru zilele viitoare.

O călătorie cu corabia Anei

Eu sunt Ana, o fată care vrea să descopere oceanul. M-am pregătit punându-mi în geantă următoarele obiecte: busolă, hărtă, o sticlă de apă. Apoi am scris un bilețel pentru părinții mei, să le dau de știre că plec într-o călătorie.

Dragă mami, dragă tati,

Voi pleca în căutarea unei comori. Nu vă faceți griji.

Cu respect, Ana!

~ Ziua întâi ~

Aventura a început cam cu susul în jos, deoarece nu știam să mânuiesc o corabie. Mai întâi, am căutat pe internet, tutoriale și, după câteva antrenamente, am reușit să pornesc la drum. Puțin mai târziu am văzut o fată cu părul castaniu, pe barca mea, ce se uită pe o hartă.

– Bună, ce cauți aici? am întrebat.

– Caut aurul... spuse ea încet.

– Poftim? Poți să mai repeți o dată?

– CAUT AURUL! Nu AUZI?! spuse aceasta mai

tare.

–Bine, dar nu trebuia să țipi, am surzit!

–Scuze, cum te numești?

–Ana, tu?

– Laura, chiar nu am vrut să strig așa de tare.

–Nu-i nimic.

–Deci, tu de ce vrei comoara? a spus Laura.

–Vreau să-i văd pe ai mei zâmbind, tu?

–La fel.

Și așa, a continuat aventura mergând peste mări și țări. În noaptea aceea, noi am jucat jocuri, precum *Nu te supăra, frate!* și *Monopoly*. Laura adormi imediat, în timp ce eu am ațipit ultima. A fost o noapte frumoasă cu un cer plin de stele.

~ Ziua a doua ~

Dimineața s-a pornit o furtună, iar prietena mea s-a ascuns înăuntrul corabiei. Erau fulgere puternice, dar, cu multă silință, am reușit să trec peste această situație. Am observat un cuțar plin lângă o pisică uriașă, albastră. Laura mă susținea, zicându-mi în felul următor:

– Poți să o faci! Am încredere în tine.

–Nu vei scăpa așa de ușor, a spus Ana, scoțându-și sabia.

– Vom vedea, zise pisica cu un zâmbet

malefic. HAHHAHA!

Lupta a început, mâța a încercat să mă atace cu ghearele ei ascuțite. Ana cu sabia, era lângă mine. Într-un final eu am sărbătorit victoria, dar i-am dat și pisicii câteva monezi de aur, restul am împărțit cu Laura.

Sfârșit!

ANTON MARIA, clasa a VI-a A

Cratima Magiciana

DIMOFTE GABRIEL

Clasa a III-a B

În grădina casei sale, Cratima Magiciana plantase niște ierburi magice. Cerceii săi erau de diamant și pantofii săi străluceau de curățenie. Dar pe ochelarii săi se așeză un gândăcel rătăcit și singur. Gândăcelul nu era ruda ei, așa că Cratima Magiciana s-a grăbit să-i găsească acestuia familia. Într-un final, i-a găsit rudele și toți au trăit fericiți.

PATRICHE EDUARD, clasa a V-a B

Crizantema

POPA ERICK ALEXANDRU

Clasa a V-a B

Într-o zi, când soarele ardea pe cer, iar vântul adica ușor, un copil se juca în grădina bunicului lui. La un moment dat, când el se credea mare fotbalist, a decis să dea cu putere în minge și să lovească un trandafir. Pentru o secundă, totul a mers bine, până când băiatul a ratat ținta și a lovit o crizantemă. Copilul s-a speriat deoarece aceea era planta preferată a bunicului. Când băiatul s-a dus să verifice floarea doborâtă, a văzut că ea se regenera.

– Cum, Doamne, poate o amărâtă de floare să se regenereze?

Cât timp băiatul vorbea, a venit bunicul lui să verifice planta. Și el s-a întrebat la rândul lui cum poate o floare să se regenereze. Amândoi au rămas fără răspuns deoarece crizantema nu putea vorbi.

Crizantema

BOTEZATU IOANA ALEXANDRA

Clasa a V-a B

Toamna aduce culori reci, vânt blând și parfumul crizantemelor. Ele apar atunci când dispar alte flori, aducând lumină în grădină și suflet. Crizantema a devenit simbolul rezistenței și al demnității, o floare care nu se teme de frig.

Crizantema nu se ofilește ușor. Chiar și când vântul de toamnă devine rece, ea rămâne în picioare. Culorile ei, galben, alb, roșu sau mov, par mici raze de soare care care nu se sting niciodată. Privind-o simți liniște și curaj.

În grădina bunicii mele erau mereu crizanteme. Le îngrijea cu grijă, le uda în fiecare dimineață și spunea că sunt florile răbdării. Când eram mică, rupeam câte o crizantemă și o puneam între filele unei cărți. După câteva zile, floarea se usca, dar își păstra forma, ca o amintire vie. Ea arată frumusețea toamnei.

Zambila

CONSTANTIN LUCA NECTARIE

Clasa a V-a B

Într-o zi cu soare, mă plimbam prin gradina bunicului. Într-un colț, la umbra unui nuc mare, am gasit o zambilă mică. Abia ieșise din pământul uscat. Văzându-mă parcă, mi-a șoptit că parcă ar avea nevoie de apă. Deși eram fascinat de faptul că o floare poate vorbi, am făcut ce îmi spusese, m-am întors la ea cu o gălețușă plină de apă. După ce am udat-o, părea că prinde viață din ce în ce mai mult. Apoi mi-a zis că, din cauza nukului, la ea nu ajunge niciun strop de apă atunci când plouă. Din acea zi am devenit prieteni și o vizitam în fiecare zi, aducându-i apă. Ea îmi povestea cum adie vântul, cum o vizitează albinele ca să îi culeagă polenul, cum o gădilă furnicile când încearcă să urce pe tulpina ei. Eram tare mulțumit de noua prietenie și îmi plăcea să stau cu ea.

Într-una din zile, când m-am dus în grădină la locul în care se afla floarea, nu am mai găsit-o. Mi-a spus bunicul că intrase Grivei, cațelul, în grădină, a înhățat-o și astfel s-a ofilit. A tras de ea până a smuls-o din pământ. L-am certat pe Grivei, dar mi-am dat seama că nu o voi putea recupera.

Chiar dacă era doar o floare, mă bucur că mi-am petrecut mult timp cu ea.

Grădina cu crizanteme

PARASCHIV ALEXIA SARA

Clasa a V-a B

Era o frumoasă sâmbătă de toamnă. M-am trezit devreme, deoarece ciripitul păsărelelor era puternic la ora aceea. Am luat micul-dejun și m-am repezit în grădină să admir crizantemele pe care le-a plantat mama primăvara, căci eram nerăbdătoare să le văd înflorite. Nu le-am băgat în seamă cât creșteau toată primăvara și vara. Voiam să le las să crească în ritmul lor. Am ieșit și am rămas uimită: crizantemele, de culori diferite, formau câte un zigzag, pe un fundal alb. Am fost impresionată. Nu mă așteptam la o așa surpriză. Pisica mea, care primăvara și vara doarme pe un preș lângă casă, a fost și ea impresionată de mirosul florilor. Alerga acum printre crizantemele superbe. Amândouă doream să ne jucăm în grădină, dar am sesizat că pisica, fiind mai mică decât mine de statură, se putea strecura mult mai ușor printre ele. Am lăsat-o pe Royo să se bucure de frumusețea florilor. Mama a râs și a spus că straturile în zigzag le-a făcut special pentru mine. I-am spus mamei că apreciez frumusețea și parfumul crizantemelor. Am fost foarte fericită.

Patriche
Eduard
cls. av-aB
Mihai

Grădina cu crizanteme

În vacanța mică de toamnă, am decis să merg la bunici să-i ajut cu treaba din gospodărie. Am cules fructele și am greblat frunzele. După ce am terminat treaba plimbându-mă prin curte, am observat că în spatele casei este o grădină plină cu crizanteme.

Toamna, florile se aprind în alb, galben și maro, parcă însălesc aerul rece.

Bunica mi-a spus că la adă zilnic și că le vorbește ca unor copii, iar bunicul îi aduce apă din fântână și glumeste că „și florile trebuie hrănite”.

La plecare, bunica mi-a rupt câteva crizanteme și mi-a zis să le pun în vază pentru că în casă va mirosi a toamnă curată.

Pentru mine, acea grădină nu este doar un loc cu flori, ci amintirea timpului petrecut lângă bunici, unde mă simt mereu iubit și în siguranță.

Grădina cu crizanteme

Era prima zi de toamnă, când o crizantemă și-a amintit un lucru; cam prin acea perioadă venea toamna.

Atunci s-a gândit să le anunte și pe surorile ei, deoarece era timpul să înflorească. Floricelele, de bucurie, și-au deschis larg petalele. Unele au început să cânte, altele să danseze, și așa au petrecut o săptămână întreagă. În timpul sărbătorii s-au slăturat și alții: primii au fost merele și gutrile. Până și frunzele copacilor din grădină au intrat în hora crizantemelor ca mai apoi să se așterne pe pământ, formând un covor multicolor în nuanțele toamnei: galben, roșu, portocaliu și maro.

În hora toamnei s-au prins și niște dovleci și câțiva ciorchini de struguri.

Crizantemele s-au bucurat de acea toamnă, cu gândul la următoarea și la faptul că vor mai petrece odată anul viitor.

Crizantemele

SORA NICOLAS ȘTEFAN

Clasa a V-a B

Toamna își așterne culorile calde peste întreaga grădină. Printre frunzele arămii și ruginii, care foșnesc ușor la fiecare adiere, se ridică mândre crizantemele. Sunt adevărate regine ale anotimpului, cu petalele lor delicate, aranjate cu migală ca niște rochii de bal.

Fiecare floare este o explozie de culoare: galben intens, alb imaculat, roz pal sau purpuriu vibrant. Ele formează un covor viu, care contrastează puternic cu cerul adesea cenușiu al toamnei. Albinele și fluturii, deși tot mai rari, mai apar din când în când să le admire frumusețea târzie.

Mama mea le îngrijește cu multă dragoste, iar ele îi răsplătesc efortul transformând grădina într-un spectacol magic. Mirosul lor dulce și ușor amărui plutește în aer, amestecându-se cu aroma pământului umed.

Grădina e un loc de poveste, un refugiu al culorilor și al speranței, care ne amintește că frumusețea poate înflori chiar și atunci când natura se pregătește de odihnă.

Grădina Botanică

CIOBANU TEODORA CRISTINA

Clasa a V-a B

Am fost să vizitez recent Grădina Botanică. Nu ai cum să nu fii impresionat de explozia de culori; de la nuanțe calde de galben, portocaliu și roșu, până la albul pur și violetul regal al crizantemelor. Sunt flori delicate, dar, în același timp, rezistente. Ele își deschid petalele într-o uluitoare varietate de forme.

Privirea ți se plimbă de la o tufă la alta, fiecare având câte o poveste de spus. Nu poți descrie în cuvinte ce parfum dulce-amărui te îmbie - un parfum specific acestui sezon.

Crizantemele sunt florile care captează ultimele raze ale soarelui, transformând grădina într-un tablou viu, ce se bucură de delicatețea toamnei înainte de sosirea iernii. Unele flori sunt mai mari și mai impunătoare. Ele sunt ca niște regine ale toamnei, aplecându-și grațios capetele, în timp ce altele mai mici formează adevărate pături de culoare.

Grădina Botanică pare un refugiu al sufletului, un loc unde liniștea se împletește cu frumusețea. Este o priveliște care îți reamintește de echilibrul fragil dintre viață și moarte, dintre bucurie și melancolie, un univers de culori și parfumuri care îți rămân întipărite în memorie.

Povești scrise pe cer

CHISCOP ANA MARIA
Clasa a V-a B

Priveam cerul albastru pe care norii pluteau încet, schimbându-și mereu chipul. Unul semăna cu un castel cu turnuri înalte, altul cu o corabie ce pleca spre necunoscutul castel, iar mai departe am zarit un cal alb care părea să alerge liber printre valuri de lumină. Vântul le transforma formele și fiecare nor îmi spunea o poveste nouă.

Cerul părea o carte deschisă a viselor, iar eu eram cititorul. În acea clipă am simțit că lumea e plină de magie, trebuie doar să ridici privirea ca să o descoperi.

Ce frumos este cerul!

Florile

PALADE ADRIANA
Clasa a V-a B

Într-o zi, pe un câmp, am descoperit că exista o lume magică plină de flori care mai de care mai frumoasă. Liliac, hibiscus, strelitzia, trandafiri negri, narcise, lavandă, bujori, orhidee, iar undeva, într-un colțișor, scria în engleză „DANDELION”, adică păpădie în română. Asta mi s-a părut ciudat. Acesta era o floare simplă și mică, decât celelalte cu nume speciale și exotice.

După câteva minute de admirare văd o fetiță care culege o păpădie și mai apoi suflă în ea. Magia și a ieșit la iveală. Deși nu este diferită de celelalte ea aduce zâmbetul tuturor pe buze, oricât de mică ar fi.

Cioara

COZMA ANNA ELENA
Clasa a III-a B

<i>Pe un trunchi de copac tăiat,</i>	<i>Cioara își luase zborul,</i>
<i>De niște gheruțe zgâriat,</i>	<i>Dar dăduse cu piciorul</i>
<i>Cioara liniștită se gândea</i>	<i>Peste un dovleac ciudat,</i>
<i>La o vrăbie iscusită.</i>	<i>Pasărea, fiind deșteaptă,</i>
<i>Și, cum se gândea,</i>	<i>Și-a dat seama fără grabă</i>
<i>Parcă o și vedea.</i>	<i>Că e-o minge dezumflată.</i>

COORDONATOR PROF. ÎNV. PRIMAR CÂMPANU DANIELA

Mi-e dor de tine

ENACHE GABRIELA

Clasa a VIII-a A

*Mi-e dor de tine...
Chiar și atunci când te văd.
Îmi e dor de acele vorbe dulci
Spuse cândva.
Nu-i vorba de scuze,
Nici de regrete,
E doar gândul ăla scurt
Care vine din senin
și nu cere nimic.
E un simplu sentiment,
Te văd, dar apoi dispari
Așa cum se strecoară vântul pe sub ușă,
Fără zgomot, fără cuvinte,
Doar pleci...*

ANTON MARIA, clasa a VI-a A

Tăinele ascunse ale pădurii

MIRCEA AMALIA ELENA

Clasa a VII-a B

În spatele casei mele se află o pădure deasă de stejari. Noaptea, ea pare desprinsă dintr-un basm. Cerul negru nu lasă să se ivească nicio stea, doar luna atârnă ca o seceră de argint și luminează codrul.

Aerul miroase a pământ și a muguri proaspăt înfloriți, un parfum dulce de primăvară care îți intră subtil în piele. Vântul adie ușor ca și cum ar respira printre ramuri. Nu scoate niciun sunet, doar te atinge ușor și îți trece printre degete. Numai vârful ierbii se leagănă sub suflarea vântului, aplecându-se în ritmul adierilor ușoare. Frunzele nu se mișcă. Ele stau împietrite pe crengi, ca și cum întreaga pădure ar fi făcută din statui sculptate în marmură rece.

Din când în când, se mai aude ciripitul suav al unei păsări cântătoare trezite prea devreme. Este un sunet plăcut care rupe mantia de liniște așternută și care adaugă o notă limpede într-o melodie cunoscută doar de pădure. Totul este calm și parcă însuși timpul se oprește pentru a lungi noaptea.

Ușor-ușor, ceața coboară ca o pătură de fum peste copaci. Învelește ramurile și udă ușor frunzele, trezindu-le din starea lor de rigiditate. Soarele se ridică, amestecând roșu, galben și roz pe cer ca un pictor pe o paletă de culori.

Fiecare mișcare și fiecare sunet reprezintă legea nescrisă a naturii, trezirea la viață după o iarnă îndelungată. Pentru a o putea percepe, nu trebuie doar să înveți să auzi, ci să înveți să ascuți pădurea și ritmul ei.

Pagina artei

Artiștii noștri:

Savin Andreea

Dinu Rebeca Maria

Botezatu Ioana

Popică Laura Magdalena

Bușilă Maria Alexia

Petică Rebeca Maria

Izvoranu Antonia

Gheorghită Ștefan

Patriche Eduard

Costea Sara

Pasiuni. Mărturisiri

Prof coordonator PENU MIHAELA

Eu am mai multe talente și unul dintre ele este desenul. Cel mai mult îmi place să desenez obiecte, persoane din jurul meu sau personaje. Nu am făcut cursuri de desen, dar urmează să fac cursuri de pictură. Nu prea am o imaginație bogată când vine vorba de desen și nu țin minte așa de bine imaginile, iar, din această cauză, prefer să desenez lucrurile pe care le văd în acel moment sau să refac un desen mai vechi. Știu că mai am foarte multe lucruri de învățat despre desen și de aceea sunt deschisă să învăț lucruri noi. Desenul mă face să mă relaxez și să îmi exprim sentimentele. Simt că mă regăsesc atunci când fac asta și nu mă voi opri din a face desene din ce în ce mai bune. Mă bucur foarte mult că am acest talent și sper să descopăr și altele!

ȘELARU GIULIA ELENA, clasa A V-A A

Talentul meu este să desenez. De obicei îmi place să desenez peisaje din natură, de exemplu: munți, râuri, cascade etc. Cel mai mult ador să desenez personaje din desene animate. Când desenez trebuie să știu să am răbdare ca să îmi iasă desenul frumos și perfect. Acesta e talentul meu!

MANCOȘ EDINA, clasa A V-A A

Talentul meu este desenul și îmi place să dau viață ideilor mele pe hârtie. Când desenez mă simt liberă și pot să îmi exprim toate gândurile. Eu desenez peisaje sau personaje. Îmi doresc să ajung o artistă și să arăt talentul meu oamenilor.

BORDEIANU MAYA, clasa A V-A A

Talentul meu preferat este să desenez. De cele mai multe ori îmi place să desenez fructe și legume fiindcă sunt vii colorate. Această pasiune mă face să nu mai stau cu ochii la ecranul telefonului. Îmi place să desenez pentru că prin desen îmi exprim

gândurile și emoțiile. Atunci când desenez, simt că mă relaxez și uit de tot ce este în jur. Fiecare desen pe care îl fac îmi evidențiază partea mea creativă. Mă bucur când văd ce pot realiza doar cu un creion și o foaie. Pentru mine desenul este un talent care îmi aduce fericire.

BODA ELENA, clasa A V-A A

Talentul meu este să croșetez. Este pasiunea mea. Am învățat să croșetez de la bunica mea. Prima dată când am încercat nu mi-a ieșit nimic, dar exersând am făcut progrese. Chiar am avut și prima mea comandă de 23 de albinuțe. Îmi place mult să croșetez!

STRATULAT ANTONIA, clasa a V-a A

Talentul meu este acela de a construi obiecte din piese Lego. Când eram mai mic, de ziua mea am primit un set Lego pe care l-am adorat. Devenind mai mare, am învățat să fac obiecte mai complicate. Cea mai mare construcție a fost o mașină de 917 piese.

DAVID ANDREI, clasa a V-a A

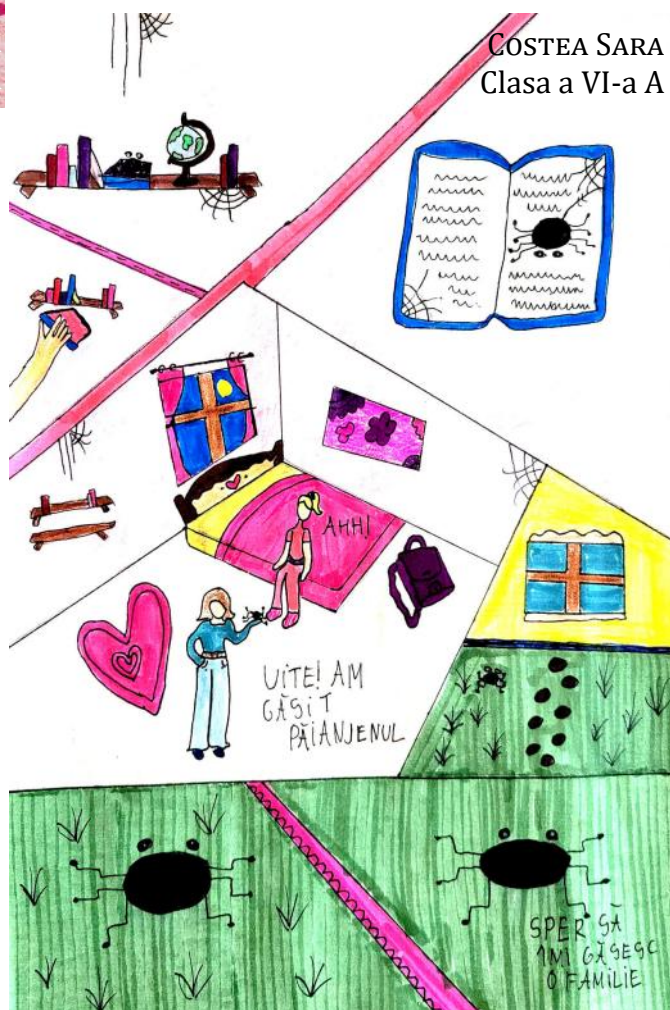
BOTEZATU,
IOANA
Clasa A V-A B

BUȘILĂ MARIA
Clasa a VI-a A

Talentul meu este olăritul. Practic această activitate de trei ani. Este o pasiune pe care am dezvoltat-o cu ajutorul practicii și timpului. Cum fac vase ceramice? Păi, nu este atât de ușor cum pare, deoarece trebuie să îmi dozez forța cu care apăs lutul și să nu las vasul prea gros sau subțire, fiindcă, în cuptor, acesta poate crăpa. Sunt mulți factori care pot distruge ceramica. Spre exemplu, am pățit să fac gura vasului prea subțire și să se rupă sau, după ce terminam vasul, să aflu că baza era prea groasă și în cuptor aceasta nu rezistă. Din fericire, cu timpul, am învățat să mă echilibrez și să -mi gândesc mișcările. Adevăratul meu țel este să evoluez cu fiecare ședință. În concluzie, una din pasiunile mele este olăritul și la această artă mă pricep cel mai bine.

BERCARU ELISA, clasa a V-a A

COSTEA SARA
Clasa a VI-a A

Talentul meu este unul rar întâlnit la copii. Eu sunt talentată la făcutul trandafirilor din satin sau din panglică de 4 cm. Talentul acesta l-am descoperit la prietena mea care realizează trandafiri la comandă. Ea m-a învățat pas cu pas ce trebuie să fac și așa am reușit să ajung la un nivel mai înalt. Fac asta de 4 luni și jumătate și consider că deja mă descurc foarte bine. Unele lucruri trebuie să le mai exersezi, cum ar fi împachetarea buchetelor, care mi se pare cel mai greu lucru, dar pe parcurs o să fac și asta din ce în ce mai bine. Pentru a face acești trandafiri trebuie să ai foarte multă răbdare. De exemplu un trandafir mediu conține 22 de petale, cel mare 28, iar cel mic 15. Fiecare petală trebuie îndoită, lipită și arsă la capete pentru a nu se destrăma sau pentru a nu se rupe prea ușor. Ador talentul meu și când îl pun în practică mă relaxez!

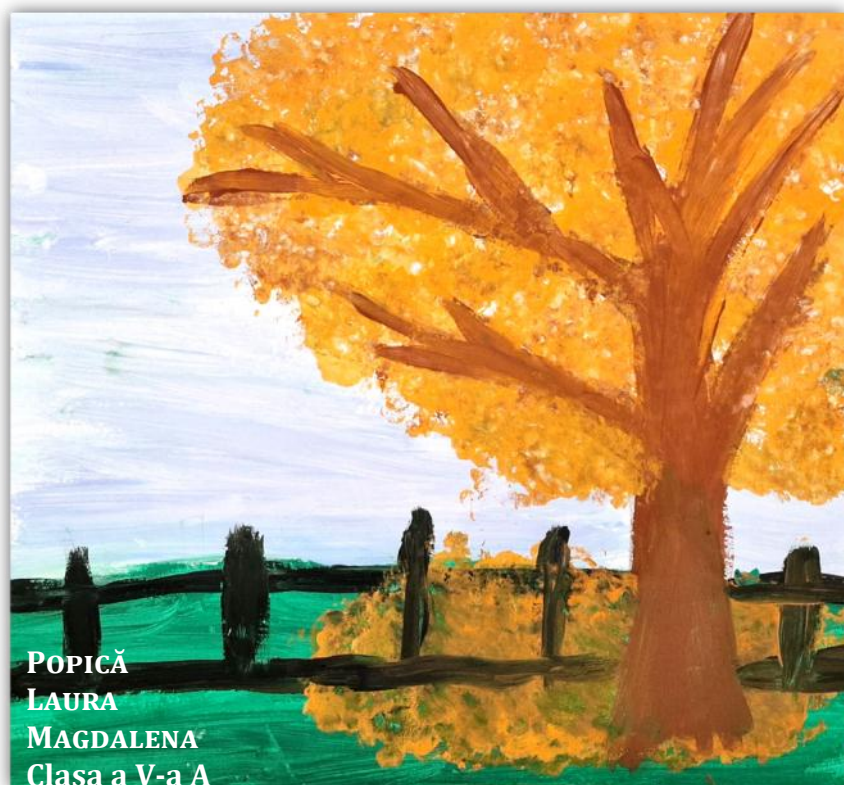
HÂNCU DARIA MARIA, clasa a V-a A

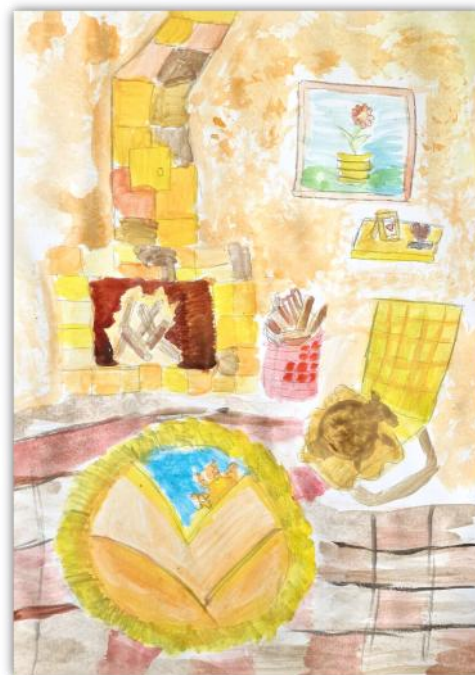
SAVIN ANDREEA, clasa a VI-a A

DINU REBECA MARIA, clasa a VI-a B

POPICĂ
LAURA
MAGDALENA
Clasa a V-a A

ȘARPE ANA ȘTEFANIA, clasa a V-a A

PETICĂ REBECCA MARIA, clasa a VI-a B

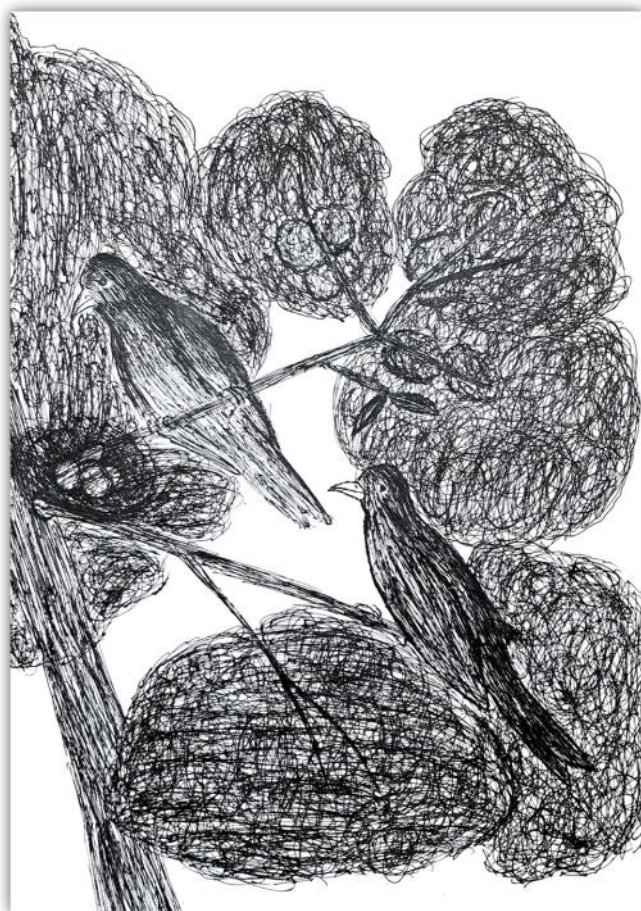
SECUIAN FABIAN CHRISTIAN, clasa a VI-a B

IZVORANU ANTONIA, clasa a VI-a A

BUȘILĂ MARIA ALEXIA, clasa a VI-a A

PETICĂ REBECCA MARIA, clasa a VI-a B

PATRICHE EDUARD, clasa a V-a B

Curiozități, jocuri

Din sumar:

Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” / 64

Muzeul „Casa Cuza Vodă” / 65

***Statuia Lupoaiței cu Romulus și Remus,
Legenda copilăriei lui Romulus și Remus / 66***

Statuia lui Mihai Eminescu / 67

Știați că ... / 68

Exercițiu de imaginație / 69

Călătorii cu autorulota, Home / 70

Muzeul de Istorie „Paul Păltănea”

Muzeul de Istorie din Galați, numit oficial Muzeul de Istorie „Paul Păltănea”, este o instituție culturală fundamentală pentru cunoașterea istoriei locale și naționale. A fost inaugurat la 24 ianuarie 1939, cu ocazia celei de-a 80-a aniversări a Unirii Principatelor Române. Festivitatea de inaugurare a avut loc în casa care a aparținut familiei Cuza, loc în care a locuit Alexandru Ioan Cuza pe când era judecător și pârcălab al județului Covurlui (astăzi sediul Secției „Casa Cuza Vodă”).

Începuturile muzeologiei la Galați datează de la sfârșitul secolului al XIX-lea, când academicianul Vasile Alexandrescu Urechia a donat o colecție care a stat la baza unei expoziții permanente la Colegiul Național „Vasile Alecsandri”.

După o perioadă de funcționare cu profil mixt (istorie, științele naturii, artă), în 1956, colecțiile de științe ale naturii și artă plastică s-au desprins, dând naștere muzeelor de specialitate (Complexul Muzeal de Științele Naturii și Muzeul de Artă Vizuală), iar muzeul de istorie și-a definit profilul actual. Muzeul deține un patrimoniu de o valoare inestimabilă, însumând peste 60.000 de bunuri muzeale. Colecțiile sunt diverse și acoperă o gamă largă de domenii: arheologie (obiecte din paleolitic, neolitic - cultura Criș, Epoca Metalelor și descoperiri importante din situri locale precum castrul roman de la Tirighina-Bărboși, mormântul *in situ* a lui Innocens, sec. III-IV d.Hr.), numismatică și medalistică, etnografie (elemente de civilizație tradițională din sudul Moldovei), artă decorativă, documente, înscrisuri și carte veche, tehnică (automobilul Dedion-Bouton din anul 1898).

Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” funcționează ca o instituție județeană, administrând mai multe secții importante:

Sediul Central și Muzeul „Casa Cuza Vodă”

Lapidarium (istorie veche)

Muzeul „Casa Colecțiilor”

Casa Rurală „Ioan Avram Dunăreanu”

Casa „Hortensia Papadat Bengescu”

Casa Memorială „Costache Negri”

LEȘCARU SIMON EDUARD, clasa a VII-a B

Muzeul „Casa Cuza Vodă”

Clădirea a aparținut familiei lui Alexandru Ioan Cuza și este locul unde acesta și-a petrecut o parte din tinerețe și a locuit alături de părinții și soția sa, Elena, în perioada 1844–1859. În această casă a locuit în timpul cât a deținut funcțiile de Președinte al Judecătoriei și Pârcălab (prefect) al Ținutului Covurlui. Grație eforturilor gălățenilor, casa a fost cumpărată și restaurată, fiind inaugurată ca muzeu la data simbolică de 24 ianuarie 1939, la aniversarea a 80 de ani de la Unirea Principatelor. A fost primul muzeu deschis în Galați.

Clădirea a trecut printr-un amplu proces de consolidare, restaurare și modernizare cu fonduri europene în ultimii ani. „Casa Cuza Vodă” a fost redeschisă publicului în ianuarie 2024 (în jurul zilei de 24 ianuarie), în urma finalizării lucrărilor de reabilitare.

Expoziția permanentă din corpul principal al casei este dedicată personalității lui Alexandru Ioan Cuza, familiei sale și colaboratorilor (precum Mihail Kogălniceanu și Costache Negri). Aceasta recrează atmosfera din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea.

Printre exponatele notabile se numără: piese de artă decorativă, mobilier (inclusiv o garnitură în stil Ludovic al XVI-lea), obiecte care au aparținut familiei Cuza, o bibliotecă ce i-a aparținut lui Mihail Kogălniceanu (dăruită acestuia de Regele Carol I).

Secția din clădirea anexă (amenajată în 2003) găzduiește colecții de filatelie, numismatică și medalistică, precum și piese de tehnică, cum ar fi un automobil De Dion-Bouton din 1898.

POPA IANIS ȘTEFAN
Clasa VII-a B

Legenda copilăriei lui Romulus și Remus

Numitor și fratele său, Amulius, au primit tronul din Alba Longa la moartea tatălui lor. Numitor a primit putere ca drept al moștenirii sale, în timp ce Amulius a primit trezoreria regală. Totuși Amulius era mai puternic fiindcă deținea aurul, deci și-a detronat fratele.

Într-o zi, fiica lui Numitor, Rhea, naște doi gemeni – copiii săi și ai zeului Marte. Amulius devine furios, speriat că gemenii Romulus și Remus îl vor detrona, așa că ordonă moartea lor prin înec. Însă servitorul căruia i-a fost încredințat ordinul nu a putut să îiucidă și le-a dat drumul pe valurile fluviului Tibru, într-un coșuleț. Râul i-a purtat într-un loc unde au fost îngrijiți și hrăniți de o lupoaică și de o ciocănitore. Romulus și Remus sunt descoperiți apoi de Faustulus, un păstor, care îi duce la casa sa. Alături de soția sa, Acca, el crește băieții ca și cum ar fi ai lui.

Când cei doi împlinesc vârsta de 18 ani, ei află că sunt nepoții lui Numitar. Împreună cu el, recapătă tronul Albei Longa și încep să construiască noi orașe.

MIRCEA AMALIA

ELENA

CLASA A VII-A B

Statuia Lupoaicei cu Romulus și Remus

Statuia Lupoaicei cu Romulus și Remus din Galați este o replică a celebrei opere de artă romane, Lupa Capitolina (Lupoaica Capitolină), și are o semnificație profundă. Statuia simbolizează latinitatea și este un omagiu adus rădăcinilor romane ale poporului român. Este o copie realizată de sculptorul Gheorghe Terescenco, care a fost dezvelită pe 12 octombrie 1996. Ideea construirii statuii a apărut în 1993, la inițiativa Societății Culturale „Ginta Latină” și a Uniunii Vatra Românească.

Statuia reprezintă legendara lupoaică care i-ar fi alăptat pe frații gemeni Romulus și Remus, întemeietorii mitici ai Romei. Pe lângă grupul statuar al Lupoaicei și al gemenilor, monumentul include un soclu înalt de 2,80 metri, pe a cărui parte frontală se găsește un altoreliev cu bustul împăratului Traian. Sub bust se află o placă de bronz cu inscripția: ROMANAE VIRTUTI IN DACIA REDIVIVAEA SACRUM (în

traducere: *Virtuții romane reînviatăe în Dacia, închinare*).

Statuia Lupoaicei din Galați face parte dintr-o serie de replici ale Lupa

Capitolina (statui confecționate în România) amplasate în diverse orașe din țară (precum Alba Iulia, Blaj, Brașov, Constanța, Satu Mare, Târgu Mureș etc.), pe lângă cele patru statui originale primite cadou de statul român din partea Italiei între 1906 și 1926 (București, Cluj, Chișinău și Timișoara). Toate servesc ca simbol al originii latine și al continuității.

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a VII-a B

Statuia lui Mihai Eminescu

Monumentul este unul de o importanță deosebită, fiind prima statuie din România dedicată poetului național Mihai Eminescu. Îl înfățișează pe poet alături de muza sa, considerată a fi Veronica Micle, care ține în mână o făclie (simbol al creației și fecundității artistice). A fost realizată de sculptorul Frederic Storck și dezvelită pe 16 octombrie 1911. La festivitatea de dezvelire din 1911 au fost prezenți, printre alții, scriitorii Duiliu Zamfirescu (președintele Academiei Române la acea vreme), Mihail Sadoveanu, Dimitrie Anghel, Ion Minulescu și Nicolae Iorga.

De-a lungul celor peste 110 ani de existență, statuia a fost mutată de mai multe ori în diferite locuri din oraș, înainte de a fi amplasată în Parcul Eminescu. Statuia a devenit notorie pentru faptul că, începând cu anul 1998, mâna muzei care ține făclia a fost furată de peste 20 de ori, de obicei în preajma datei de 15 ianuarie (ziua de naștere a poetului). Autoritățile locale au fost nevoite să refacă

piesa de nenumărate ori, folosind replici din marmură artificială realizate de sculptorul Gheorghe Andreescu. Din cauza furturilor repetate, s-a ajuns la măsura de a monta mâna pe statuie doar în apropierea datei de 15 ianuarie, restul replicilor fiind păstrate în siguranță în depozite.

PENU GABRIELA, clasa a VII-a B

Știați că...

Orașul Galați s-a dezvoltat dintr-o așezare dacică veche din secolul al șaselea și al cincilea î. Hr. Între anii 101-102 și între 105-106, dacii au luptat împotriva romanilor și zona a devenit parte a

Imperiului Roman.

Orice oraș are o istorie. Muzeul de Istorie „Paul Păltănea” e un obiectiv turistic important din Galați. Colecția muzeului s-a format prin cercetări arheologice realizate în partea sudică a Moldovei, în principal la castrul roman de la Tirighina-Barboși, ajungând la peste 60.000 exponate. Un tezaur de monede de argint format din 12 piese emise între anii 613-685 a fost găsit într-un mormânt bizantin lângă Biserica Fecioarei Maria. Au fost găsite și monede bizantine din vremea împăratului Mihail al IV-lea Paflagonianul (1034-1041).

Printre piesele rare se numără mormântul lui Inocens, sec. III-IV d. Hr. Am descoperit la muzeu, în miniatură cavoul roman din acest oraș și, într-o sculptură, pe Cavalerul Trac. Am aflat și povestea dacului ajuns ofițer roman - unul dintre primii creștini ale cărui oseminte sunt expuse.

BRATU DAISIA, clasa a VII-a B

Exercițiu de imaginație

O coală albă de hârtie este un univers în devenire, este un spațiu pregătit să găzduiască lumile textelor construite de mințile celor ce le vor umple cu propoziții, fraze, texte.

Dar dacă pe această foaie ar apărea un punct? Înspre ce ar aluneca imaginația celui care se va apropia de hârtie cu creionul? Voi ce lume ați descoperi în interiorul acestuia?

Pe foaia mea este un punct care poate conține multe surprize. Eu îmi imaginez că, dacă aş putea intra în acest punct, aş găsi o lume magică și diferită față de cea de pe pământ. Aş putea să văd unicorni, prințese și mult mai multe lucruri. Cred că aş putea zbura, aş putea călări unicorni și aş putea cumpăra lucruri transparente. Visul meu este să pot vorbi cu un câțel și cu o pisică pentru a-i întreba ce părere au despre oameni. Să mă învețe limba lor. Sunt sigură că acolo este și o caleașcă cu 7 cai pentru a putea zbura, poate mai este și un castel pentru a putea trăi în el sau un delfin zburător. Pentru că are atât de multe surprize sunt sigură că îmi voi face o brățară specială pentru acest punct, ca să îl privesc atunci când sunt supărată. - DARIA

Eu văd doar un punct. Dar îmi imaginez că este punctul din care s-a format Universul. La început, tot ce există acum în Univers era adunat laolaltă, într-un punct micuț, iar, la un moment dat, acela a explodat, formându-se toate stelele, planetele existente acum și galaxiile uriașe, cu forme diverse. Printre ele era și Terra, singura planetă pustie, fără viață. Singura care nu zâmbea, nu lumina, printre planete părea doar un asteroid ajuns acolo din greșeală. Până într-o zi. După miliarde de ani de la apariția Universului, ceva s-a întâmplat. Tuturor planetelor, în afară de Terra, li s-a luat sufletul, adică toată viața existentă pe ele. Toată acea viață, toate sufletele s-au dus pe Terra. Și de atunci Terra a ajuns cea mai frumoasă și invidiată planetă.

ENE RUXANDRA, clasa a V-a A

Eu îl imaginez fiind un nasture. Nasturele a trecut prin multe. Mai întâi era ochiul unei păpuși. Fata care avea păpușa a scăpat-o în apă. Un pește a înghițit nasturele. Peștele a fost pescuit și mâncat la restaurant. Băiatul care mânca peștele a găsit nasturele în mâncare și a decis să-l păstreze. Peste câțiva ani, verișoara băiatului a venit să-l viziteze. Ea a văzut nasturele și și-a amintit de păpușa ei dragă pe care a pierdut-o în apă. Nasturele acesta s-a întors la proprietarul lui.

VODARICI RALUCA
Clasa A V-A A

Prof. coordonator PENU MIHAELA

Eu văd o pădure magică cu animale care zboară, cu copaci în mii și mii de culori, încărcăți cu frunze ca mătasea și cu fructe gustoase de parcă ar fi din paradis. Râurile sunt cristaline de parcă ai fi într-un alt univers. Pasărilor au pene aurii și cerul e limpede ca cristalul. Copacii sunt așa de frumoși încât, când treci pe lângă ei, îți vine să îi pictezi.

GRIGORAȘ VLAD DANIEL

Clasa a V-a A

Eu îmi imaginez o floare. Ea are petale roz deschis cu centrul galben punctat cu negru. Lângă ea este un fluturaș cu aripile de culoarea unui ocean lin. În spatele lor se zărște un curcubeu, iar la tulpina florii, iarbă. Pe iarba verde se zărește Martinel, ursulețul de pluș. Ce peisaj frumos!

CUDĂLBEANU SOFIA, clasa a V-a A

Călătorii cu autorulota

BALMUȘ DARIUS ANDREI

Clasa a VII-a B

Blogul jurnalderulota.ro se adresează celor care iubesc să petreacă timpul liber în natură. Dacă ești gata să renunți la cazarea într-o cameră de hotel sau pensiune, dar nu-ți place cu cortul, atunci autorulota este răspunsul tău.

Blogul este creat de o familie cu patru membri, care a înființat site-ul în pandemie. Familia a plecat inițial cu avionul în Italia, iar după două săptămâni au revenit cu o autorulota.

În blog sunt menționate detalii despre locuri din care pot fi achiziționate autorulote, cum ar fi un camper-park. Pentru autenticitatea informațiilor, autorii au adăugat fotografiile reprezentative. Din rândurile scrise reies emoțiile viitorilor proprietari, ceea ce mi se pare un lucru extraordinar. Printre locurile recomandate au fost menționate: Grecia, Ungaria, Austria și România.

Imaginează-ți o casă de vacanță pe care o poți duce unde vrei tu: la munte, la mare, în deltă, pe stânci, în sate pitorești, în orașe. Poți porni în aventură oricând vrei tu. Nu îți trebuie rezervare, bilete sau plată în avans. Tot ce-ți trebuie este îndrăzneală și motorină!

Eu am ales acest blog deoarece mi se pare că mă reprezintă foarte bine pe mine și pe familia mea.

Home

POPA IANIS ȘTEFAN

Clasa a VII-a B

Ați văzut vreodată planeta Pământ cu adevărat? Nu ca pe o hartă, ci ca un organism viu, fragil? Dacă nu, trebuie să vizionați *Home* (2009), capodoperă realizată de Yann Arthus - Bertrand. Acesta nu este un documentar obișnuit, este o experiență vizuală și probabil cel mai important semnal de alarmă pe care-l puteți primi.

Vă spun de la început: *Home* nu folosește cifre plictisitoare pentru a vă convinge, el folosește imagini. Timp de 90 de minute veți fi purtați de către o dronă deasupra a peste 50 de țări. Veți admira frumusețea pură și măreția naturii - ghețari albaștri, recife de corali vibrante și munți impunători. Apoi veți fi șocați, veți vedea urmele adânci, lăsate de evoluția noastră rapidă: orașe care sufocă, păduri defrișate ca niște răni deschise și explorări miniere monstruoase.

Regizorul nu ne judecă, ci ne arată cum, în câteva decenii, am distrus un echilibru construit în miliarde de ani. *Home* este o capodoperă cinematografică și un apel urgent la acțiune. Vizionați-! Nu pentru simplu divertisment, ci pentru că este esențial să înțelegeți *casa* în care trăiți și de ce supraviețuirea ei depinde de fiecare dintre noi.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com